

[8th March 1969]

Biological Research Station at Krusadai Islands.

* 159 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to improve the Biological Research Station at Krusadai Islands near Mandapam?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: குருசடைத் தீவு கடல் வாழ் உயிரியல் நிலையத்தைச் சீரமைக்கும் உறுதியான செயற் குறிப்பு எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியர்கராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மண்டபத்தையும் ராமேஸ்வரத்தையும் சுற்றி அந்த மாதிரி எத்தனை தீவுகள் இருக்கின்றன? தமிழக சர்க்கார் அதைக் கணக்கெடுத்ததா? அவை எத்தனை விஸ்தீரணம் உள்ளவை? என்ன வகையில் அவை பயன்படுகின்றன என்ற விவரம் கூற முடியுமா?

4-10
p.m.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN: Questions 156 to 158 will be taken up on Monday.

Question are over.

[Note.—An asterick (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont.

திரு. சா. கணேசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை வரவு செலவு அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து விளக்குவதற்கு முன்வருகின்றபோது, சமீபத்திலே தஞ்சைப் பகுதியிலே சுற்றுப்பயணம் புரிந்த நமது மாநில முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் மாணுக்கர்களுக்கு விடுத்த நல்லுரை, அல்லது அறிவுரையை பத்திரிகையிலே படித்து மிகவும் மன ஆறுதலும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டேன். இந்த மாதிரியான நல்லுரைகளை வழங்கி அந்த உரைகளுக்கு ஏற்ப மாணுக்கர் உலகம் செம்மையாக, திறமையாகப் பணி செய்து, வலி வகைகளை வகுத்து, செயல்படுத்துவதற்கு அரசு முறக்க முன் வரவேண்டும் என்றும் நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, எங்கள் ஊரிலே உள்ள பல கல்லூரிகளிலே, சில மாணுக்கர்கள் முந்தைய தினம், 'பரீட்சை கூடாது, எல்லோரை யும் மேல் வகுப்புக்கு அனுப்புங்கள்' என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். கோரிக்கையை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த நிலையிலே ஒரு விழாவிற்கு நிர்வாகத்தின் செயலாளரை அழைத்திருந்தார்கள். செயலாளர் பெண்மணியாக விளங்குபவர். டாக்டர் அழகப்ப செட்டியாரின் திருமகளார். அவரைச் சுற்றி 'கேரோ' எண்ணிக்கொண்டு 'உத்தரவு போட்டால்தான் விடுவோம்' என்று குழிந்து கொண்டார்கள். நான் சொல்ல முடியாது என்று அவர்கள்

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

காருக்குள் ஏறச் சென்றார்கள். 'காருக்குள் போனால் விடமாட்டோம். காருக்கு முனாலு படுத்திருப்போம்' என்று தடை செய்தார்கள். அந்தப் பெண்மணி மிக்க தைரியமாக 'கார்கிடக்கட்டும்; கால் இருக்கிறது' என்று நடந்தார்கள். கார் ஏறி கால் முறியும் என்று இப்படி நடந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மானககர்களுக்கு இடையிலே தன்னந்தனியாக பெண்மணியாக இருந்தும், எதற்கும் அசைந்து கொடுக்காமல், மகிந்து கொடுக்காமல், வென்று வீட்டுக்கு வந்தார்கள். மாணுக்கர்கள் மீது குறை சொல்லவில்லை. அவர்களைப் பழிக்கவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகாத நிலையை உண்டாக்கு வேண்டிய பொறுப்பு அரசினுடையது; மாணுக்கர்கள் படித்து, தங்கள் தேர்ச்சியைப் பரிசோதனை செய்து குறைபாடுகள் இருந்தால், அந்தக் குறைபாடுகளைக் கண்டு ஆசிரியர்மார்கள் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து தங்கள் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குத்தான் இத்தகைய சோதனைகள் அல்லது பரிட்சைகள் என்று உணர்ந்து செயல்பட வேண்டிய நிலை மாணுக்கர்கள் உள்ளத்திலே இருக்க வேண்டியது, அதை வளர்க்க வேண்டியது ஆட்சியின் கடமை. அந்த முறையிலே முதலமைச்சரின் பேச்சு எனக்கு மிக மிக மகிழ்ச்சியாக, 'வயிற்றிலே பால் வார்த்தது' என்று சொல்வார்களே அங்ஙனம் ஒரு பெரும் ஆறுதலைத் தருகிறது. அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்து, மேலும் அத்தகைய நிலை செம்மையாக, திறமையாக, சீராக உருவாவதற்கு வழிவகைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இனி, இந்த நிதிநிலை சம்பந்தமாக வந்த அறிக்கையிலே பல வற்றை நாம் காண்கிறோம். எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பேசுவதற்கு இந்த அவைக்கு 'டிமாண்ட்ஸ்' என்று வந்து, ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் பேசுவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தாலே, சிலவற்றையும், மிக மிக இன்றியமையாததாக நமது நாட்டு வளத்தை, நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை நிலைநாட்டுவதற்குரிய ஒப்பற்ற சான்றுகள் பலவற்றைக் கண்டு 1, 2 துறைகளைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி, அவற்றின்மீது அரசு எப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும் என்பதை வேண்டுகோளாக விடுத்து அமைவதுதான் என்னுடைய உரையின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

முதலில் பழம்பொருள் ஆய்வுத் துறை என்று ஒரு துறையை தமிழகத்தான் பிற மாநிலங்களைவிட செம்மையாகப் பெற்றிருக்கிறது. அதைப் பெறுவதற்கு பிற மாநிலங்களைவிட மிகுந்த வாய்ப்பு உடையது, வசதி உடையது அல்லது தேவையுடையது தமிழகம் என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஆகையினாலே டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் ஆர்க்கியாலஜி என்ற பெயரிலே பழம் பொருள் ஆய்வுத் துறை என்ற ஒரு துறையை நாம் இங்கே அமைத்திருக்கிறோம். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழகத்தைப் போல பிற எந்த மாநிலத்திற்கும் இத்தகைய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடையாது. பழைய கற்காலத்தை, பேலியொலிதிக் எஜ்

[திரு. சா. கணேசன்]

March 1969

என்று ஆங்கிலத்திலும் அதைத் தமிழிலே பழக்கற்காலம் அல்லது பழைய கற்காலம் என்றும் சொல்வோம். பழைய கற்காலம் என்பது கி.மு. லட்சம் ஆண்டுகளிலேயிருந்து பின்புறத்து கி.மு. 5,000 ஆண்டு வரையில் உள்ள 95,000 ஆண்டுகளைக் குறிப்பதாகும். அந்தப் பழைய காலத்துக் கற்கள், கருவிகள் சான்றுகள் இந்தியா முழுவதிலும் மிகமிகப் பழைமையாகக் கிடைத்த இடம் தமிழகம். இன்னும் சொன்னால் முதலிலே அது தமிழகத்திலே, சென்னையை அடுத்த பல்லாவரத்திலே கிடைத்தது என்பதை நாம் அறிவோம். உலகம் அறியும். புருட்ஸ் என்ற பெரும் சரீர்த் தர பேராசிரியர் தான் அதை முதன் முதலிலே கண்டார். பழங்கற்கால கருவிகள் கோடாறி போன்ற அல்லது பிக் ஆக்சன் என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்கிறோமே அவற்றைப் போன்ற கருவிகள் நிறைந்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் பெருகிக் கிடக்கின்ற பூம் தமிழகம். அதுமட்டுமல்ல. ரெக்கார்ட்டு எஸ்டின்சன் என்று சொல்கிறோமே, பதிவு செய்வதைப் போல பழங்காலத்திலே பாதைகளிலேயும், குடைகளிலேயும், குடைவரைகளிலேயும் கோவில் பிரகாரங்களிலேயும் அவையெல்லாம் பொறித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கற்களினாலே, அப்படி நமக்கு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவை இன்னும் கிடைக்கின்றன. அழியாமல் கிடைப்பது லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவை. சுமார் 25,000 இதுவரையிலே கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சுமார் 6,00,07,000 தான் இதுவரையிலே அச்சுக்கு வந்து வெளிவந்தவை. பிற எல்லாம் அப்படியே படியெடுக்கப் பட்டது. படி எடுப்பது பல வகை, ஐகாபி (eye copy) கண்ணிலே பார்த்து டிராயிங் வரைவது போல, அது அல்லாமல் பேக்சிமிலி Facsimile என்று மையினாலே ஒத்தி எடுப்பது. அப்படி அல்ல போட்டோகிராபி மூலம் எடுப்பது, அப்படி அல்ல நமது மாநிலத்திலே புதிய முறை சீபா கெமிகல்ஸ் சிலவற்றைக் கொண்டு கல் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படி, ரெப்லிகா என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள் அந்த ரெப்லிகாவை அப்படியே, செய்து காட்டியதையும், உலகம் முழுதிலேயும் முதன் முதலிலே தமிழகத்தில்தான் செய்திருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான முறைகளிலே ஏராளமானவை இருக்கின்றன. இவற்றுள்ளே கல் எழுத்துக்கள் பல அழிந்து, உதிர்ந்து, மறைந்து, சிதைந்து அல்லது உடைக்கப் பட்டுக் கிடக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களிலே குண்டிக் கல்லை உடைப்பதைவிட பள்ளத்தில் இருந்து உடைப்பதற்கு கலபமாக இருக்கிற காரணத்தால் குகைகளையும் குடைவரைகளையும் மதுரைப் பகுதி, ஈரோட்டுப் பகுதி, வட ஆர்க்காட்டுப் பகுதி போன்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் எழுத்துக்கள், சிற்பங்கள் பலவும் உடைக்கப்பட்டு, ஐஜன மூர்த்திகள் எல்லாங்கூட உடைக்கப்பட்டிருந்ததை முந்திய சட்ட சபையிலே காட்டியதையெல்லாம் இப்பொழுது இருக்கிற அமைச்சர்களிலே சிலர் அறிவார்கள். அவற்றையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இந்த இலாகா மிக இன்றியமையாதது என்று அன்று எல்லோருமே ஏகோபித்து இந்த இலாகாவைத் தொடங்கினோம். கிட்டத்தட்ட 330 கோடி ரூபாய்-

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பட்ஜெட்டிலே இதற்கு பொருள் எப்படிப் பட்டது என்பதை எண்ணுகிறபோது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். நாங்கள் குறிப்பிடுவது ஓரளவு 25 லட்ச ரூபாயாவது இதற்கு வேண்டும். அது இல்லாமல் முடியவே முடியாது. மொத்தத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து 11 லட்ச ரூபாய். இந்த ஆண்டிலே சுமார் 75,000 ரூபாய். இந்த 75,000 ரூபாயிலே டைரக்டருக்கு சம்பளம், வீட்டு வாடகை, சிப்பந்திகள் சம்பளம், காகிதம், பேனா, இதையெல்லாம் கொடுத்தோமென்றால் ஒரு நாள் கூட ஒரு மணிகூட வெளியிலே போய் வேலை பார்க்க முடியாது. இந்த 75,000 ரூபாயை இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். இப்படிச் சொல்வது குற்றம் சாட்ட அல்ல. இது பயனற்றுப் போய்விடுகிறது என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். டைரக்டருக்கு ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம். அந்த இலாக்காவுக்கு இப்போது ஆட்சியாளர்கள் தந்திருக்கின்ற வீடு தேவையில்லை. ஒவ்வொரு ரூபியும் பிரமாதமான மெர்சேயிக் டைல்ல போட்டு, அட்டாசுடு பாத் ரூம் வைத்து, பாத் டப், பிளாஷ் அவுட் லட்ரீன், வாஷ் பேசின் உள்பட வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 1,200 ரூபாய் வாடகை. 200 ரூபாய் அளவுக்கு வாடகையுள்ள 7, 8 ரூம்கள் இருந்தால் போதும். இவ்வளவு பெரிய இடம் அதற்குத் தேவையில்லை. அந்த இடத்தில் என்னை உட்கார வைத்து வேலை செய்யச் சொன்னாலும், பாதி நேரம் சுகமான உறக்கம் தான் வரும். ஆகவே நீங்கள் தந்திருக்கின்ற தேவை அதிகம்; தேவையற்ற தேவை என்று சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்தத் துறைக்கு இவ்வளவு கொடுத்திருந்தாலும், இதே நேரத்தில் இந்தத் துறையின் அருமையையும், பெருமையையும் கண்டு, பிற நாட்டவர்கள் எவ்வளவு செல்வழிக்கின்றார்கள் என்று எண்ணும்போது எனக்கு துக்கம் வருகிறது. பிரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டு இந்த மாதிரித் திட்டங்களுக்காக (The French Institute of Indology) என்று புதுச் சேரியில் ஒரு இன்ஸ்டிடியூட் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஜான் கிரோகா என்பவர் அதன் தலைவராக இருக்கிறார். இந்தத் துறையை அங்கே மேற்கொண்டிருப்பவர் திருவாளர் பட்டாபிராமன் அவர்கள், நமது மாநிலத்தில், அது மத்திய ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மாநில ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இவர்களுக்கு எல்லாம் கிடைக்காத எந்த போட்டோவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, இன்ன முறை, இன்ன படிவம், இன்ன விமானம், இன்ன கோவில் இன்ன ஊரில் உள்ளது என்று போட்டு எழுதி விட்டால், பேப்பர் சார்ஜ், போட்டோவுக்கு பிரிண்டு பண்ணுகிற வீலை போட்டு வாங்கிக் கொண்டு விலைக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பிரிட்டிஷ் இன்ஸ்டிடியூட், பிரெஞ்சு தமிழ் நாட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களை இங்கே வைத்து, அந்தத் துறையின் பெருமையை உணர்ந்து அவர்கள் செல்வழிக்கிறார்கள். அடுத்த வீட்டுக்காரன் என் குழந்தைக்கு ஊட்டுகின்ற அளவுக் காவது நான் ஊட்ட வேண்டாமா என்று சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். இவ்வளவு அருமையான கலையை, வரலாற்று நெறியைத் தருகிறது.

4 20
p.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1969]

என்று பிற நாட்டவர்கள் நமது வலிமையை, பெருமையை, வளர்ச்சியை விரும்பித் தெரிந்து, மகிழ்ந்து அதற்கென்று இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கின்ற போது, நமது மாநிலத்தில் ஏராளமாகத் தர வேண்டும், செயல்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில் தமிழன் எவ்வளவோ பழம் பெரும் பண்பாட்டில் இருந்தவன் என்று வெறும் நூல்களால் மட்டும் நிரூபித்து விடமுடியாது. நூல்கள் எல்லாம் அப்படியே கற்பனை என்று சொல்லுக்கு ஆளாகும்போது, இந்த மாநிலியான கல்வெட்டுக்கள், கோபுரங்கள், விமானங்கள், ஆர்க்கிடெக்சர்தான் பண்பாட்டை, காலத்தை, வரலாற்றை செம்மையாக உரைக்கக் கூடியது. நமது சிற்ப ஏடுகளை நாம் காணவேண்டும். என்றாலும், பிரிட்டிஷ் மியூசியத்திலிருந்து காப்பி வாங்கி, நமது மியூசியத் திலோ, எக்சிபிஷனிலோ வைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். தமிழகத்தின் பல சிற்ப ஏடுகள் ஏமனிலும், இங்கிலாந்திலும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இருப்பதை செம்மையாக, திறமையாக வெளிப்படுத்த நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் துறையின் இன்றியமையாமையை எண்ணி, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தேன். நமது கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். அதன்பிறகு கலவி அமைச்சராக வந்தார்கள். அவர்களும், மற்றும் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்தத் திட்டம் மிக இன்றியமையாதது என்று நினைத்து அதைச் செயல்படுத்தத் துணிந்தோம். அதன் பின்னர் இந்தத் திட்டத்தையும், இதன் போக்கையும், இதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மையையும் கண்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாயார, மனம் இனிக்கப் பாராட்டி எழுதிவைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போதே, இன்றைய முதல் அமைச்சராக இருக்கின்ற கலைஞர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் வாயார, மனமாரப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்ட துறை, எல்லோரும் இன்றியமையாத துறை என்று கருதுகின்ற தனித்துறை. இது யாரும், எப்போதும் கட்சிக்காகவோ, கொள்கைக்காகவோ வேறுபாடு காட்டாத ஒரு துறை என்று சொன்னால் அது அல்ல என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த ஆண்டுக்கு 6 அல்லது 7 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்குவார்கள் என்று நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். மற்ற துறைகள் மாதிரி இல்லை இந்தத் துறை என்று சொன்னேன். மற்ற துறைகளைவிட இந்தத் துறை உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால், இன்று இருக்கின்ற சாதனங்களும் இல்லாமல் ஒழிந்துவிடும். அம்மாதிரி ஒழிந்து விட்டால், வேறு எதையும் வைத்து 'இவை எங்களுடைய சான்றுகள் ; பிடிபாடுகள்' என்று காட்ட ஏது இல்லாமல் போய் விடும். பக்கத்து செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வாயனூரில் ஒரு அற்புதமான துண், சாதாரண கல் துண்தான். 30 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்றுதான் தோன்றும். ஆனால் 20 வருடங்களுக்கு

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

முன்னால் ஒரு கலைஞர் அதை 5,000 ரூபாய் தருகிறேன் என்று கேட்டார். அதில் பல்லவர்கள் வரலாறு பொளிந்திருக்கிறது. பேரராணிக காலத்திலிருந்து புறப்பட்டு வருகிறது. நந்திவர்மன் உரையில் வந்து முடிந்தது அந்தக் கதை. இன்று அந்தத் துண் எல்லாம் தேய்ந்து வெறும் தூணை ஆகிவிட்டது. இனி எக்ஸ்ட்ரே லேன்சு வைத்து எடுத்துக் கருமை மூலமாகக் காணலாம். நல்ல காலமாக 40 வருடத்திற்கு முன்னாலேயே கோபிநாத் ராவ் அவர்கள் படி எடுத்து அச்சடித்து கெஜமர் ஆஃப் இந்தியாவில் வந்து விட்டது. அது ஓரளவிற்குப் போதும்; இருந்தாலும் ஓரிஜினல் இருந்தால் எவ்வளவு நல்லது. இதே மாதிரி கல் வெட்டை மூன்று வருடத்திற்குள் எல்லாவற்றையும் முடித்து, அவ்வளவையும் படி எடுத்து அச்சிட்டு 400 பக்கங்கள் (fools' cap பேப்பரில் அச்சிட்டு பைண்டு பண்ணி படி 1½ ரூபாய்க்கு விற்கார்கள். ஆனால் நம்முடைய டிபார்ட்மெண்டு இருக்கின்றதே, அது 100 படி தான் அச்சிட்டு, அதுவும் சாதாரண பூல்ஸ்கேப் பேப்பரில் 13 பக்கம் அச்சிட்டு படி 37 ரூபாய் என்று விற்கிறது. மார் வாங்குவார்கள்? எப்படிப் படிக்க முடியும்? தமிழன் மிக்க அர்வம் உடையவன் என்ற கருத்துள்ள இந்தக் காலத்தில், இதை முற்போக்கு அடையாமல் விட்டுவிடலாமா? சிந்திக்கவேண்டும். இதை மனதில் கொள்வோமென்றும், இப்படியே விட்டுவிடுவோமென யானால், இனி தமிழன் என்று சொல்லுவதற்கோ, கலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்கோ முடியாமல், ஏதோ தமிழன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமே தவிர, வலாற்று நெறியால் நிர்தாரணம் பண்ண முடியாது. பால் பண்ணைக்கு, கோழிப் பண்ணைக்கு கோடிக் கணக்கில் ஒதுக்குகின்றோம். பண்பாட்டை வளர்க்க ஒரு லட்ச ரூபாயாவது அல்லது 75,000 ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டாமா?

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : அகெல்லாம் சாப்பாடு சம்பந்தப் பட்டது.

திரு. சா. கணேசன் : உண்மைதான். அனால் என் போன்றவன் சோறு இல்லாமல் சாகத் தயார். என்னுடைய பண்பாடு அழிந்து வாழ விரும்பவில்லை. என்னுடைய நாகரீகம் அழிந்த பிறகு வாழ விரும்பவில்லை. என்னுடைய பண்பாடும், கலையும், சிற்ப அடிகளும் சிறப்புற்று தலை நிமிர்ந்து நிற்க விரும்புகிறவன். சாப்பிடுவது என்பது பிழைக்க, உயிர் வாழ, வாழ்வு வேறு; பிழைப்பு வேறு, வாழ்வு வேண்டும், பிழைப்பு வேண்டாம். Mere existence is not eating, Sir, I want your protection. இந்தத் துறையில் மற்றவர்கள் பண்ண முடிந்தால் பண்ணலாம். பால் பண்ணை, கோழிப் பண்ணை போன்றவற்றைத் தனியார்த் துறையில் வேண்டுமானால் வைக்கலாம். யாரும் நடத்தலாம். ஆனால் இந்தத் துறையை அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரும் நடத்த முடியாது. ஆகவேதான், அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாரும் செய்ய முடியாத இந்தத் துறையிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இதை மனத்திலே கொண்டால் நன்மையாக இருக்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்

[திரு. சா. கணேசன்] [8th March 1969]

ஆம் டிராப்ட் ரூபத்திலேதான் இருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்கி விடுங்கள். நான் எதற்கும் டொனேசன் கேட்கவில்லை. உங்கள் டிராப்ட்மெண்ட் செய்கிற வேலை செம்மையாக நடந்து அதன் மூலம் நமது மாநிலத்தின் வரலாற்றுத் துறை செழிக்க, நமது பண்டாரி, நாகரீகம், கலை எல்லாம் வளர உதவுவதற்குத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

இனி இப்பொழுதே இந்தத் துறைக்கு ஆட். பஞ்சம் அதிகம். மற்றத் துறைகள் மாதிரி இந்தத் துறையில் எல்லோரும் சுலபமாகப் போய் செயல்பட்டுவிட முடியாது. கிட்டத்தட்ட 10 வருஷமாகக் கஷ்டப்பட்டு, எனக்கு வேண்டிய பிள்ளைகளை யெல்லாம் 'நீ அதைப் படி, இதைப் படி, என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு', 'மெட்ராஸ் யூனிவர்சிடியிலேயும் கொண்டு வந்து, 'எம். ஏ. கிளாசில் ஆர்க்கிவாலஜி எடுத்து நீ படித்து வா' என்று சொல்லி, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வந்து இந்தத் துறையிலே சேர்த்தால், நமது துறையின் சம்பளம் 250 ரூபாயில் தொடங்குகிறது. அந்தப் பையன் ரொம்பப் பத்திசாலி, எம். ஏ. பாஸ் செய்துவிட்டான், ஏதோ ஸ்டேட் பாங்குக்குப் போய் உட்கார்ந்தான், எழுதினான். ஸ்டார்ட்டிங் 600 ரூபாய், போய் விட்டான். 10 வருஷம் கஷ்டப்பட்டு இந்த மெட்ராஸ்மெண்ட்டிலே (One of the netherland) ஆக ஆக்கினான். பொன்னுசாமி என்ற பெயர். சிக்கலுக்கு அடுத்த அவராணி. சண்முகம் என்பவருடைய மகன். இன்னும் 5 வருஷம் காத்திருக்க வேண்டும். ஏதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் இப்படி ஒரு நிலை இந்தத் துறையிலே இருக்கிறது. மற்ற யூனிவர்சிடிகளிலே பார்க்கிறேன். பல யூனிவர்சிடிக் காலண்டர்களையும், அவர்களுடைய சல்வி முறை, அமைப்பு முறை அனைத்தையும் பார்க்கிறேன். இந்த மாதிரி பிரத்யேகமான துறையிலே நிபுணத்துவம் பெற்று வருகிறவர்களுக்கு நிறைந்த ஊதியம், நிறைந்த செலவம், நிறைந்த வாய்ப்பு, நிறைந்த சன்மானம் கிடைக்கின்றன. நான் வேறு துறையைக் குறைச்சலாகச் சொல்லவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு கிரேடு என்று வைத்துவிட்டு, ஒரு லெக்சரர் கிரேடுதான் என்று சொல்வதைக் குறை சொல்லவில்லை. இதற்கு ஒரு தனித் துறையிலே தனித்துவம் பெற்று வரவேண்டும். இதற்கு வருகிறவர் தமிழை மட்டும், ஆங்கிலத்தை மட்டும் படித்தால் போதாது. பல்வேறு (learning methods) கற்றிருக்க வேண்டும். கல்வெட்டில் இருக்கிற எழுத்தை தற்கால எழுத்துக்குக் கொண்டு வந்து பயன்படுத்துகிற நிலை. இந்த எழுத்து எல்லாம் ஆரீரக் கணக்கான வருஷங்களாக மாறி மாறி வருகிறது. எந்தக் காலத்திலே 'க', எந்தக் காலத்திலே அதுவே 'ச', எந்தக் காலத்திலே 'க' — இந்த மன்றம் ஒரே கோடாக இருக்கும், காலத்தை வைத்துக் கொண்டு கணிக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நாம் கணிக்கச் செயல்படுவதற்கு மயற்சி செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்தத் துறைக்கு இன்னும் அதிகத்தைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். உறு வருஷத்திற்குள்ளே தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா கல்வெட்டுகளையும் கணித்துவிட்டால், பதிப்பித்து விட்டால், குறிப்பிட்டவர்களுக்கான

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

பேரறிவாளர்கள் என்ற நிலை இல்லாமல் இரண்டு ரூபாய்க்கு, ஒரு ரூபாய்க்கு, ஐந்து ரூபாய்க்கு ஒரு ஜில்லாவிலேயுள்ள கல் வெட்டுகள் பூராவையும் வெளியிட்டால் எந்தத் தழிதழும் வாங்கலாம், படிக்கலாம், உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு விடலாம், எல்லோரும் இந்த நாட்டு அறிஞர்களாக வந்து விடலாம், அறிவு உள்ளவர்களாக வந்து விடலாம், புலவர்களாக வரலாம். இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இதைப்போல்தான் சிற்பப் பயிற்சிக் கல்லூரி, சிற்பப் பயிற்சிக் கல்லூரியை மாமல்லபுரம் போன்ற இடங்களிலே வைத்து நடத்துகிறோம். அதை ஏதோ ஒரு இண்டஸ்ட்ரி சம்பந்தப்பட்ட இலாகா மாதிரி எண்ணிவிடக் கூடாது என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் ஒரு பொருள். அதிலேயிருந்து லாபம் என்ன, நஷ்டம் என்ன என்று கணக்குப் போடக்கூடாது. மெட்ரஸ் யூனிவர்சிட்டி, பிரசிடென்சி காலேஜ் இவற்றுக்கு இவ்வளவு பணம் போடுகிறோமே, என்ன லாபம் வந்தது என்று ரூபாய் அணு பைசா என்று கணக்கா பார்ப்பது? எத்தனை பேர் கற்றார்கள், அறிவு பெற்றார்கள், அதன் காரணமாக இந்த நாடு பெற்ற நன்மை என்ன என்பதை அல்லவா பார்ப்போம். அது போல, இது இண்டஸ்ட்ரியோடு ஒட்டியது அல்ல, கல்வியோடு ஒட்டியது. அதுவும் கலைத்துறைக் கல்வியோடு ஒத்தது. இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷனோடு சேர்க்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒப்புக்கொண்டுவிட்டு அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிகிற நேரத்தில் விட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே இப்பொழுது புதிதாக அமைச்சரவை வந்தவுடனே சொல்கிறேன், தயவுசெய்து இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷனிலே ஒதுக்கி விடுவீர்களானால் அகன்படி இந்தத் துறைக்கு எப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் வைக்க வேண்டும், எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்பனவற்றையெல்லாம் செம்மையாக நடத்த முடியும். குறை சொல்லவில்லை. இண்டஸ்ட்ரியிலே இருக்கிறவர் மிக நிபுணராக இருக்கலாம். ஆனால் கல்வித் துறையிலே மாற்றுத் திட்டங்களை வகுப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்கள் அல்லது அதற்குரிய விசேஷமான பயிற்சிகள் பெற்றவராக அவர் இருக்க முடியாது. ஆகையினாலே இவற்றை டெக்னிகல் எஜுகேஷனிலே சேர்த்துவிட வேண்டும். எந்தனையோ என்ஜினியரிங் போல் ஸ்கல்ப்சர் ஒரு என்ஜினியரிங் அது என்ஜினியரிங்குக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. அதற்கென்று சிற்ப நூல்கள், சிற்ப சாஸ்திரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலேதான் தற்கால விஞ்ஞான ரீதியான என்ஜினியரிங் துறையும் அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அதை எல்லாம் விளக்கிப் பேசிக்கொண்டு போவதற்கு நேரமில்லை. அதுவும் இந்தத் துறையோடு சேர்ந்தது. ஆகையினால் இதை டெக்னிகல் எஜுகேஷன் தலைப்பிலே போட்டு விட்டால் நன்மை பெரிது, பலன் பெரிது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

[திரு. சா. கணேசன்]

[8th March 1969]

இனி இன்னும் ஒன்று. உலகம் முழுவதிலேயும் எல்லா மொழிக்கும் வரி வடிவம் கிடையாது. மிகக் குறைந்த மொழிகளுக்குத் தான் வரிவடிவம், ஸ்கிரிப்ட் உண்டு. அவற்றுள்ளும் எல்லா மொழிக்கும் எண் கிடையாது. சிலவற்றுக்குத்தான் உண்டு. அந்த சிலவும் வேறு இடங்களிலிருந்து அந்த numerals எண் என்பன வற்றை வாங்கி, ஏற்று, தழுவி பெற்றிருக்கின்றன. தமிழை தவிர்த்து வேறு எந்த ஒரு மொழிக்கும் இலக்கம் கிடையாது. ஃபிராக்ஷன்ஸ் அண்டு டெசிமல்ஸ் வேறு எந்த மொழிக்கும் கிடையாது. 1/6, 1/200 என்றுதான் போடவேண்டுமே தவிர இருதூறில் ஒன்று என்று சொல்வதற்கு அங்கு குறி கிடையாது. அதே மாதிரி '2' என்றுதான் போட வேண்டுமே தவிர நான்கு மா என்று அதற்கு ஒரு சொல் கிடையாது. புள்ளி இரண்டு (.2) என்பது மா என்றால் 20 மாவின் 1/5 நான்கு மா, சுவையும் புவையும் போட்டுவைத்த மாதிரி வரும். அது எங்கள் பகுதியிலே இன்னும் உயிரோடு இருக்கிற மாபு. கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 1/320 மட்டும் அல்ல. கீழ் ஸ்தானம் எட்டி வரையிலே உள்ள எண்களுக்கு குறிகள் உண்டு. Atam க்கு கோன் என்பது இருந்தது. அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்ற கலை இப்பொழுதுதான் மேலை நாட்டு விஞ்ஞான ரீதியான ஃபிசிக்ஸ்ஸிலே வருகிறது என்பதையெல்லாம் எண்ணுகிறபோது தமிழர்கள் பன்னெடுங் காலமாக இந்த நிலையிலே மிகப் பெரும் நிலையை அடைந்திருந்தார்கள் என்பதை உணர்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் உலகமெல்லாம் நம்பி ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க நிலையிலே நாம் செயல்பட வேண்டாமா? போன தலைமுறையிலே உள்ள எந்தத் தமிழ் தூதை எடுத்துப் பார்த்தாலும் அவற்றில் தமிழ் எண்கள் போடப்பட்டிருக்கும். சங்க தூதர்கள் முழுவதும் ஒன்றிரண்டு தவிர பதிப்பித்த ஐயர் அவர்களும். பின்னா் நாராயணசாமி அய்யர், மு. ராகவாயங்கார் வசட்டும் எல்லோரும் தமிழ் எண்ணைத்தான் க. உ, ஈ, ச. ௩ மாதிரி விரகிற எண்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். இவையெல்லாம் வெள்ளைக்காரன் இருந்தவரையில் ஒரு புள்ளி தவறாமல் இருந்தது ஐயா. யாரையும் நான் குறை கூறவில்லை. நாம் சுயராஜ்யம் வாங்கிய பிறகு அவ்வளவும் பேரயிற்று. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டிய கட்டிடங்கள் எல்லாம் டவர், டீம் இவற்றையெல்லாம் வைத்து தமிழ் நாட்டு மரபிற்கு ஏற்றவாறு கட்டப்பட்டன. இப்போது நாமெல்லாம் பிரஞ்சு நாட்டைப் பார்க்க கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதனால் நம்முடைய கோசுடும் பேர்க்கும் மாறிவிட்டது. இதை மனதில்கொண்டு நின்றுப் சிபிம் எண்கள், இலக்கங்கள் இவற்றில் அடிப்படைப் பன்னிலை இருந்து பயிற்சி கொடுக்க வாயிவகை செய்ய வேண்டும். இப்போதுதான் நம்முடைய பழைமை நிலவும், பண்படும் நிலையை விட்டுவிட்டால் அவை நமக்கு நன்மை தராது என்பதை மனதில்கொள்ள வேண்டும். திரும்பத் திரும்ப யாரும் மறுக்க முடியாத துறையைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசியலாக இருந்தால் நீங்கள் ஒன்றைச் சொல்லீர்கள், நான் மறுப்பேன். அடுத்து, ஊர்களின் பெயர்கள் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுக்களில், தேவாரத்தில் ஊரின்

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

பெயர்கள் ஒரு விதமாக இருக்கின்றன. திவ்யபிரபந்தத்தில் வேறாக இருக்கின்றன. புதிதாக வந்தவர்கள் அவற்றில் 'ஜிங்லிங்' பண்ணி பெயர்களை மாற்றிவிட்டார்கள். செப்பிடு வித்தை செய்து விட்டார்கள். சிற்றம்பலம் என்ற சொல் இப்போது சிதம்பரம் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பழனம் என்றால் ஃபெர்டைல் நிலம் என்று பொருள். மொழி புரியாதவர்கள் திருவை ஸ்ரீ பாக மாற்றினார்கள். தஞ்சையில் பழனம் என்று உச்சரிப்பார்கள். அந்தப் பெயர் இப்போது திருப்பயணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பயணம் என்பதை டிராவல் என்று வைத்து ஸ்ரீ பிரஸ்தான புரி என்று பெயரை மாற்றிவிட்டார்கள். தேவாரத்தில் சம்பந்தப் பாடுகிறார், அப்பர் பாடுகிறார். பழனம் என்று இருக்கின்றது. வெண்காடு என்றால் வெள்ளை என்று நினைத்துக்கொண்டு வெள்ளாடு, வேஷ்டி என்பதைப் போல் வைத்து அதாவது வண்ணத்தைக் குறிப்பதாகக் கொண்டு ஸ்வேதாரண்யம் என்று பெயர் மாற்றி விட்டார்கள். ஐயாறு, திருவையாறு என்றால் ஐந்து ஆறு ஓடுகிறதால் வைக்கப்பட்டது என்கிறார்கள். டில்லியிலிருந்து வந்தால் 500 ஆறுகள் போகும், அதுவா பேச்சு. 'ஐ' என்றால் குளிர்ந்த என்று பொருள். இமயமலையிலிருந்து வருகின்றது கங்கை. அந்த குளிர்ந்த கங்கையை தலையில் அணிந்த பெருமான் என்று சொல்லப்படுவது அது. அது தமிழில் கங்காதான் என்று ஆயிற்று. ஐந்து என்றால் 5 என்று வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: 'ஐ' என்றால் ஐந்தைக் குறிக்காது என்று சொல்கிறார்களா? ஐம்பெருங் காப்பியம், ஐயிரண்டு போன்றவை, ஐந்தைந்தும் அறியாத மானிடரை வையம் சுமந்தது அம்மா என்று பாடல்களில் வருகிறதே.

திரு. சா. கணேசன்: வருகிறது என்றால் இங்கேயும் அது வேண்டுமா?

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: வருவதில் என்ன தவறு என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: ஐயா, உங்கள் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நமஸ்காரம். உங்கள் பேச்சைத் தயவுசெய்து பின்னால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். 'ஐ' என்பது எங்கேயும் ஐந்து என்ற பொருளில் வருவதில்லை.

(Thiru C. P. Chitrarasu rose in his place) I want your protection, Sir. மன்றத் தலைவர் அவர்கள் அமைதித்தால் தமிழ் லெக்சிகன், நிகண்டு யாவற்றையும் கொண்டு வந்து அதைக் காட்டிவிடுவேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இப்போதே நேரமாகிவிட்டதே. (சிரிப்பு).

திரு. சா. கணேசன்: மொழி பெயர்ப்பதற்கு இலக்கணம் தெரியவில்லை. மொழி பெயர்ப்பதில் அதிகமாகப் பார்க்க வேண்டும். கிழக்கு நோக்கிப் பாய்வது நதி, மேற்கு நோக்கிப்

[திரு. சா. கணேசன்]

March 1969

பாய்வது நதம் என்று சமஸ்கிருத இலக்கணம் கூறுகிறது. அது தெரியாமல் பஞ்சநதம் என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். இவற்றைத் திருத்த ஆட்சி செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை இவற்றினுடைய தொடர்பைப் பற்றி ஒன்றை விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இவற்றின் தொடர்பு மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதாக இன்பகரமானதாக அமையும் நிலையில் காரியங்கள் அமைய வேண்டும். முன்னைப் போலவே அவ்வப்போது உறுப்பினர்கள் பேசிய பேச்சுக்களினுடைய திருத்தப்படாத படிவங்களை லைப்ரரியில் வைப்பதற்கு இரண்டு சபைகளிலும் அமைச்சர்களோடு கலந்து வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலவை என்று சொல்லப்படுகிற இந்த மன்றத்திற்கு டிமாண்டில் வாதிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாததால் அங்கே வைக்கப்படுவதை இங்கே தந்து பல டிமாண்டுகளில் பேசுகிற பேச்சுக்களைத் தந்தால் அதன் மீது சண்டை போட்டு ஒட்டுப் போடும் உரிமையில்லாவிட்டாலும் நன்மை, தேவை என்று உணருகிறவற்றை அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக் கூறுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலவைக் கருத்துக்களை பொருத்தமானது என்று கருதுவார்களானால் அதைத் திருத்துவதற்கு முன்னமேயே முடிவு செய்து விட்டோம் என்று சொல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நியாயமாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த அவையில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் பல்பல பதில் அளிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் தெரியவில்லை. சட்டப் பேரவை என்று இப்போது சொல்கிற சட்டசபையில் கேள்விக்கு 15 நாட்களுக்குள்ளாக பதில் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மேல் அவசியமான நிலை ஏற்பட்டால், தவக்கம் ஏற்பட்டால், அதற்கு வேண்டியபடி காலத்தைக் கூட்டி குறைப்பதற்கு வழி இருக்கலாம். இந்த அவையில் தருகிற கேள்விகள் எல்லாம் அவ்வப்போது ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வப்போது பதில் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சில கேள்விகள் வரவேயில்லை. ஒத்திவைக்கப்பட்ட கேள்விகள் சபை முடியும் காலத்தில்கூட வரவில்லை. அப்படியிருந்தால் நடக்கிற ஜனநாயகத்திற்கு ஊறு செய்வதாக அமையும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அமைச்சருக்கும் தெரியும். நம் மாநிலத்தின் இலச்சினை இன்னும் சரியாக்கப்படவில்லை. ஒன்றில் கோபுரம், ஒன்றில் தாமரை, ஒன்றில் கோபுரம் வெள்ளையாகவும், ஒன்றில் கருப்பாகவும் இருக்கிறது. இப்போது தமிழ் நாடு என்று பெயர் மாற்றி இருந்தாலும் கவர்ன்மென்ட் ஆஃப் மெட்ராஸ் என்றே சில பகுதி வெளிவருகிறது. தங்கள் பிராந்திய ஆபீசில் மிலிடரி காரர்கள் கூட தமிழ்நாடு என்று மாற்றிவிட்டார்கள். இன்னும் நம் எம்ப்ளங்களில் கவர்ன்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ் என்றே விழுகிறது. அதை மாற்றவேண்டாமா? குறைக்காகச் சொல்லவில்லை. உங்கனோடு

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

4-50
p.m.

நானும் சேர்ந்தவன் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். சுலபமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய குறைகளைத் தீர்க்காமல் இருப்பது நியாய மில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தோடு, சட்ட மன்றம் இருக்கிறதே அது ஆட்சியோடு, அரசோடு சேர்ந்தவை அல்ல. சட்ட மன்றம் ஒன்று; நீதி ஒன்று; அரசு ஒன்று. இந்த மூன்றும் ஜனநாயகத்தின் மூலகெலும்பு என்று சொல்லலாம். சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிற எல்லாவற்றிற்கும் 'கவுன்மெண்ட் ஆஃப் மெட்ராஸ்' அதாவது தமிழக அரசு என்று பொட்டிருக்குமானால் அது பொறுத்தமாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு காலமாக அப்படி வந்தது, வருந்தத்தக்க விஷயம் ஆகும். சட்ட மன்றத்திற்கு என்று ஒரு சீல் இருக்க வேண்டும். அதாவது லெஜிஸ்லேச்சர் வேறு, ஜூடிஷியரி வேறு, ஆட்சி வேறு. இதை எல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டும். அது போக, இந்த அசெம்பிளியிலேயும், கவுன்சிலிலேயும் இருக்கிறவர்களுக்கு எவ்வளவு கட்டம் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறேன். முன்பு எல்லாம் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. நம்முடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வரும் மக்களுக்கு 'விசிட்டர்ஸ் கேலரியிலே' இடம் கிடையாது. அப்படியே இடம் இருந்து கொடுத்தாலும், 10 நிமிடங்கள் கொடுத்து பிறகு மாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இந்த இடத்திலே சுமார் என்னுடைய கணக்குப்படி 70 சீட்டுகள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். (Interruption) சரி, அதாவது 66 சீட்டுகள் இருக்கிறது. இங்கே 63 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறோம். மந்திரிகள் வரிசையிலே 10 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் 73 பேர் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள் என்றால் எல்லோரும் உட்காருவதற்கு இடத்திற்கு எங்கே போவது. தலைவரே கையை விரித்தால், நாங்கள் எங்கே போவது. ஆகவே, இந்த மன்றம்—பொதுவாக இரு அவைகளுமே நம்முடைய தேவைக்கு தக்கதாக அமைய வேண்டும். படாடோபங்கள் எல்லாம் நமக்கு வேண்டாம். நியாயமாக உட்காருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இடம் கொஞ்சம் போக வரத் தாராளமாக இருந்து, வரும்பொழுது ஒருவரை ஒருவர் முட்டாமல் போகக் கூடிய நிலைமையிலே, நம்மை காணவும் கேட்கவும் வருகிறவர்கள் அழகாக உட்கார்ந்து கேட்கக் கூடிய நிலையிலே நமது அவையைப் புது கட்டிடமாகக் கட்டவேண்டும். அதற்காக நாம் வேறு இடத்திற்குப் போக வேண்டுமானாலும் போகலாம். நான், கட்டிடத் துறையிலே கொஞ்சம் பயிற்சி உள்ளவன் என்பதால் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கத்திலே சிறிய அளவிலே கவுன்சில் கட்டிடம் வருத்தும், பெரிய அளவுக்கு ஒரு பக்கத்திலே அசெம்பிளி கட்டிடம் வருமாறும், இதன் நடுவிலே இரண்டு அவைகளின் செகரட்டரியேட்டும் அமைத்து, பக்கத்திலே இரண்டு பேருக்கும் அணுகக்கூடிய அளவிலே லைப்ரரி, இன்பர்மேஷன் வகையறாக்கள் கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே, அந்த இலாக்காக்களை அமையும்படி செய்தால் பயன் உள்ளதாக அமையும். ஏதோ இங்கே வந்து சுகமாக இருந்துவிட்டு, சம்பளம்

[திரு. சா. கணேசன்]

8th March 1969

வாங்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. செய்கிற பணிகளை மக்களுக்காகச் செய்யும்பொழுது, சுலபமாகவும், சங்கடம் இல்லாமலும் அந்தக் காரியங்களை செய்யும் வகையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே ரூ. 230 கோடிக்கு மேலே செலவழிக்கப் போவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இங்கே இருக்கும் நாற்காலியின் ஒரு கால் போய்விட்டால், அது நிற்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். அசெம்பிளியிலே செலவழிப்பது 14½ இலட்சம் ரூபாய்; அதிலே 7¼ இலட்சம் செக்கரட்டரியேட்டுக்கு. கவுன்சிலுக்கு 4½ இலட்சம். அதிலே 1¾ இலட்சம், அதாவது 1.88 இலட்சம் கவுன்சில் செக்கரட்டரியேட்டுக்கு. ஆக மொத்தம், 22 இலட்சம் செலவழிப்பதாகச் சொன்னார்கள். 230 கோடி எங்கே, 22 இலட்சம் எங்கே? இப்படிக்கணக்குப் பார்த்து வருவதிலே பாதி கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை நான். நான் குறிப்பிட்ட வசதிகள் மிக, மிகக் குறைந்த ஒன்றாகும். எனவே, நாம் புதிதாக ஒரு கட்டிடம் கட்டி விட்டால், அது சுலபமாக இருக்கும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; இப்படிக்கட்டிடங்களைக் கட்டினால், ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவது பாதிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி எல்லாம் நினைக்கக் கூடாது. அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக அந்தப் பூரா பணத்தையும் கொடுங்கள் என்று சொல்லலாம். அதனிடம் நான் போகவில்லை. எல்லாம் நன்றாக இருக்கட்டும். இந்த மாவட்ட கலெக்டரேட்டுக்கு சுமார் 150 இலட்சம் அதாவது 1½ கோடி ரூபாயிலே ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டப் போகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்ன மாதிரி நமக்கு என்று ஒரு நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொண்டால், கலெக்டரேட்டை இங்கேயே வைத்து விடலாமே! எனவே, கனம் அமைச்சர்கள் இதை எல்லாம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் நல்ல விதத்திலே இன்னொரு பக்கத்திலே இந்த கவுன்சிலுக்காக கட்டிடம் கட்டிவிடுவோமானால், அந்தக் கலெக்டர் அலுவலகம் இங்கே வந்து விடலாம். உறுப்பினர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில வசதிகள் அவசியம். அதற்காக பிரமாதமாக போக வாழ்வு வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இங்கே உறுப்பினர்களுக்காக இருக்கிற ஹோட்டலிலே நுழைய முடியவில்லை. காபி சாப்பிடப் போவோம் என்றால், டேபிள்களிலே “எம்.எல்.ஏ.-களுக்கு மாத்திரம்” என்ற அந்தக் கட்டை வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அங்கு போனால் ஒரு எம்.எல்.ஏ. கூட கிடையாது. அப்படி என்றால், அந்த எம்.எல்.ஏ.-களுக்கு மாத்திரம் என்று குறிப்பிடப்பட்ட அந்தக் கூட்டைகளை எடுத்து எறிந்து விடுங்கள். நாங்கள் வேண்டுமானால் எந்த ஹோட்டலிலே வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு ப்ரின்னிலேஜ்—அதாவது ஒரு சலுகை உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன். அதை எதோ

8th March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

வெறும் சாதாரணமான காபி கடைபோல் நடத்துவார்களேயானால், “அது நமக்காக இருக்கிறது” என்று சொல்வதை நான் நம்பவில்லை. அதேபோல், ஏதோ ஒரு ஹால், ஒரு ரூம், உறுப்பினர் களுக்கு என்று இருந்தால்தான், உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமையைச் செம்மையாக, திறமையாகச் செய்து, அதன் மூலமாக இந்த ஆட்சிக்கும் நல்லதைச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சர்வதேச, தேவநாகரி எண்களுக்குப் பதிலாக தமிழ் எண்களை நாம் அமுல் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் எண்களிலே, ஒன்று என்பதற்கு ‘க’, 2 என்பதற்கு ‘உ’, 3 என்பதற்கு ‘ங’, 4 என்பதற்கு ‘ச’, 5 என்பதற்கு ‘ரு’. 6 என்பதற்கு ‘ஃ’, 7 என்பதற்கு ‘எ’, 8 என்பதற்கு ‘அ’. 9 என்பதற்கு ‘ஃ’ 10 என்பதற்கு ‘கௌ’, 100 என்பதற்கு ‘று’, 1000 என்பதற்கு ‘அ’ என்று இருப்பதால், இவை களைப் போடவேண்டும் என்று கூறுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். விளக்கம் தேவை.

திரு. சா. கணேசன் : நானும் அப்படிப் போட வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, காணப்படும் நம் பழம் கல் வெட்டுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் இது கையாளப் பட்டிருக்கிறது. நாம் ஒன்றை ஏற்றது என்று கருதுவோமானால், எதற்காக அதை நீக்க வேண்டும் என்பது தான் கேள்வி. “சைபர்” எண் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும், அதனுடைய வரலாற்றைப் படைத்தவர்கள், அறிவாளர்கள் எற்கனவே அதை அராபிக் எழுத்து என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அது அப்படி இல்லை என்பது இப்பொழுது நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. அது இப்பொழுது இந்தியாவிலே இருந்து வந்த எண் என்றாகிவிட்டது. அந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலே உள்ள கல் வெட்டுகளிலேயும், மற்றவற்றிலேயும் காணப்படுகிற தமிழ் எழுத்துக்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள் அறிவாளிகள். எனவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நான் சொன்னதையே தான் திருப்பிச் சொல்லுகிறார். அப்படித் தான் எழுதவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : அராபிக் எழுத்துக்கள் எல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்களே என்று ஆகும்பொழுது, அந்த அராபிக் எழுத்துக்களையே உபயோகிப்பதிலே என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : ஆட்சேபணைக்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த அராபிக் எழுத்துக்கள் எல்லாம் வளர்ந்து, வளர்ந்து இப்படி வந்தது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இது எல்லாம் numerals என்ற புத்தகத்திலே இருக்கிறது. எழுத்துக்கள் எப்படி

[திரு. சா. கணேசன்] 8th March 1969

பருமகை வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. பழைய ரிகார்டுகளைப் படிக்கும்பொழுது பழைய “க” அனுபவமாகிறது. ஆனால் புதுப் புத்தகங்களைப் படித்தால், அந்த பழைய “க”-வுக்குப் போக முடியுமா என்றால், முடியாது. பழங்காலத்திலே தொடர்ந்ததை, மறுபடியும் செய்யக் கூடாது என்பதில்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

5-00
p.m.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய பழம் பெரும் விஷயங்களைப் பற்றி கேட்டுக் கொண்டிருந்த பிற்பாடு, “செவிக்கு உணவு இல்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்” என்ற முறையில், நான் அவர் பேசி முடித்தவுடன் வயிற்றுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

இப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை நம் முன் வைத்து, நம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்த அவையில் பேசும்போது, 16-வது முறையாக பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் 20-வது முறையாக பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். முதன்முதலாக சட்டமன்றத்தில் 1946-ம் வருடம், இன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராகவானந்தம் உட்கார்ந்திருக்கின்ற இடத்திலிருந்து பேசும்போது, இந்த மாநிலம் என்பது ஆந்திரம், கேரளம், மைசூர் எல்லாம் சேர்ந்ததாக இருந்தது. அப்போது இந்த மாநிலத்தின் வரவு-செலவு ரூபாய் 20 கோடி அளவில் தான் இருந்தது. இன்றைக்கு 268 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வளர்ந்து, அதுவும் போதாது என்று சொல்லி 285 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நமது மாநிலத்தின் வரவு-செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சென்ற 22, 23 ஆண்டுகளில் இந்த மாநிலத்தின் வரவு-செலவு, மற்ற மாநிலங்களான கேரளம், ஆந்திரம், மைசூர் ஆகியவை நமது மாநிலத்திலிருந்து பிரிந்த பிறகும் கூட, கிட்டத்தட்ட 20 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்றால், அந்த வளர்ச்சியை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்போதெல்லாம் வருவாய்த்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நிலவரிதான் மிகவும் முக்கியமான வருவாயாகக் கருதப்படும். இப்போது அதுபோய், விற்பனை வரிதான் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமான வருவாயைத் தரக்கூடிய அளவுக்குப் பொருளாதாரத்தில் மாறுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலான இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது நான் பேசும்போது, 20 கோடி ரூபாய் துண்டுவிழும் நிலைமையில், நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த 20 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்தாலும், அதை ஈடுசெய்ய எந்த விதமான வரிகளையும் போடாமல், மத்திய அரசின் நிதிக் குழுவின் (பைனான்ஸ் கமிஷன்) அறிக்கையின் பேரில் நமக்குக் கிடைக்கும்

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

என்று எதிர்பார்க்கின்ற தொகையிலிருந்து சுடுகட்டிக்கொள்ள முடியும். ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் அந்த அறிக்கை வரும்போது இந்த துண்டு விழும் தொகை சரிக்கட்டப்பட்டு விடும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டொரு நிபுணர்கள் கூறியதையும், குறிப்பாக இன்றைய தினம் “ஹிந்து” பத்திரிகையில் நிதிக் கமிஷனின் தலைவராக இருந்த திரு. சந்தானம் அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையையும் பார்க்கும்போது நமக்கு 7 அல்லது 8 கோடி ரூபாய்தான் மத்திய அரசு கொடுக்கும் நிலை ஏற்படும்; அப்போது நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் துண்டு விழும் தொகையை எவ்வாறு சரிக்கட்டுவார்கள்? மறுபடியும் வரி போடும் சூழ்நிலை உண்டாகுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் அற்ற நிலையில் இருப்பதை மாற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து 75 சதவிகிதம் வருமான வரியிலிருந்து வரும், அதைக் கொண்டு 82 லட்ச ரூபாய் சரிக்கட்டலாம். இன்னொரு இனத்தில் கூட்டித் தர வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு வருடமும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலை மாறி, கனம் தாமோதரன் அவர்கள் தெரிவித்த மாதிரி, மத்திய அரசு மொத்த ரெவின்யூவில் 50 சதவிகிதம், 60 சதவிகிதம் தரவேண்டும் என்ற நிர்ணயமான நிலைமை ஏற்படுத்தி விட்டால், என்றென்றைக்கும் அவர்கள் வருவாய்க்கு தக்கபடி தானாக (அடோமாடிக்காக) வரும் முறையில் திட்டத்தை அமைத்துவிட்டால், எவ்வளவு தொகை மத்திய அரசிடமிருந்து வரும் என்று நமக்கு நிர்ணயமாகத் தெரிகின்ற நிலை ஏற்படும். அந்த முறையில் சச்சரவுகள் ஏற்படாதபடி பார்த்துச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அநேகமாக எல்லா மாநிலங்களிலும், காங்கிரஸ் ஆளுங்கட்சியாக உள்ள மாநிலங்களிலும் சரி, அல்லாத மாநிலங்களிலும் சரி, எல்லோரும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து மத்திய அரசின் ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் அறிக்கையிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருவாயை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” போன்ற பத்திரிகைகள் கருத்து தெரிவித்திருக்கின்றன. அந்த முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலிக்கும்போது ஒரு விஷயத்தை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நமது கவர்னர் அவர்களும், நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் ஒரு அஸ்பத்திரியைத் திறக்கின்ற விழாவில் பங்கு கொண்டு உரையாற்றும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ‘நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்லமுறையில் அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக ஜனத்தொகை குறைந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக நமக்கு பாராளுமன்றத்தில் மூன்று இடங்கள் போய்விட்டன. அது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசு நமக்கு

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

தொகை ஒதுக்குகின்றபோது ஜனத்தொகை அடிப்படையில்தான் பிரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் இரண்டு வகையிலும் நாம் பாதிக்கப்படப் போகிறோம். அதை மனதில் கொண்டு நம்முடைய அரசும், பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்களும் தீவிரமாக சிந்திக்க வேண்டும்' என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தால் நமது மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை குறைந்து, அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களின் ஜனத்தொகை அங்கெல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் செம்மையாக அமுல்படுத்தப்படாத காரணத்தால், அதிகமாக இருந்து, மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நிதி ஒக்கீடு செய்யும்போது நம் முடைய மாநிலத்தின் ஜனத்தொகை குறைவு என்ற காரணத்தால் நிதி ஒதுக்கீடு பாதிக்கப்பட்டுக் குறைகின்ற நிலை ஏற்படாத வண்ணம், நாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாநில அரசின் நிர்வாகச் செலவு சம்பந்தமாக நான் ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். அதாவது, நமது மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில், நிர்வாகத்திற்கு என்று எவ்வளவு அதிகபட்சமாக செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதோ, அதற்கு மேலாக பன்மடங்கு ஒவ்வொரு வருடமும் அந்தச் செலவு விரிவடைந்து கொண்டுவருகிறது. மாநில வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு (டெவலப்மெண்டு அக்டிவிடீஸ்) எந்த அளவுக்குச் செலவு செய்யவேண்டுமோ, அதைவிட அதிகமாக நிர்வாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்ற கருத்து பொதுவாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே நிர்வாகத்தின் தரம் கெடாதபடி, நிர்வாகச் செலவில் எவ்வளவு சிக்கனம் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய நிபுணர்கள் குழு ஒன்றை அமைத்து வமி வகை செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தை, நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகின்ற கருத்தை, மீண்டும் இப்போது வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

5-10
p.m.] அடுத்து சென்ற 20, 22 ஆண்டுகளாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள், மூலம் நமது தேசத்தை தொழிற் துறையில் வன்னேற்ச் செய்து, மேல்நாடுகளுடன் போட்டி போடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன. நண்பர் திரு. ஹார்த்தனம் அவர்கள் காட்கில் அவர்கள் ஆராய்ச்சி நடக்கிப் பக்க இருபது வருஷங்களாக எப்படி பொருளாதாரம் சீர்கலைந்துவிட்டது என்று எதிர்க்குக் காட்டியதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பிளானிங் கமிஷனின் உப தலைவராக இருக்கிற காட்கிலைப் பற்றி தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சொல்லுவது எல்லாம், இந்த மன்றத்திலே அமெரிஸ் சரி எல்லது நான் வண்பு இருந்த கீழ் சபையிலே அமெரிஸ் சரி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் தொழில் துறை இந்த நாட்டிலே நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறது என்று ஊக்கப்படுத்தி வந்தார்களே தவிர, விவசாயத்தை

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்]

அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்தை நீங்கள் செய்ய மறந்து விட்டார்கள் என்று இதுவரையிலும் யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், சென்ற இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாகத் தான் அதாவது விவசாயத்திலே உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு தான், குதிரைக்கு முன்னாலே வண்டியை வைத்து இழுப்பதைப் போல், இந்த பொருளாதாரத்தை முன்னுக்குப் பின் முரணாகச் செய்து விட்டார்கள். எனவே, இந்த விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தைத் தான் நாம் கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒரே வேகமாக சொல்லுகிறார்கள். அதுவும், எண்ணிக்கையிலே சொல்லுகிறார்கள்.

High breed variety fertiliser

தண்ணீர்,

என்ற இந்த மூன்று காரியங்களை வைத்துத்தான் மேலை நாடுகளிலே நல்ல முறையிலே விவசாயத்தை விரிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு, அந்த முறையிலே விவசாயத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு எல்லா விதமான காரியங்களும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதுவும் இப்பொழுது இருக்கிற அரசு அந்த வகையிலே நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்த விஷயத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற ஒரு பயங்கரமான பஞ்ச நிலைமையிலே, இந்த விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மேலும் மேலும் ஊக்கம் கொடுத்து, மேல்கட்ட நிலையிலே தண்ணீர் கிடைக்காத நேரங்களிலே, கீழ்கட்டங்களிலே இருக்கிற நீரை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ—அதாவது டிரிலிங் மூலமாக ஆழ் குழாய் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் இந்த வறட்சி நிலையிலே நீங்கள் தரும் இந்த உதவிகள் எல்லாம்—அதாவது பம்பு செட்டுகளுக்கு எலெக்டிரிசிட்டியை கொடுத்தாலும் கூட—அந்த மாதிரியான டிரிலிங் மெஷினைக் கொண்டு வந்து ஏதாவது செய்தால் தான், விவசாயிகளின் நிலைமை இன்னமும் முன்னேறும். அதே சமயத்திலே விவசாயத்தைப் பற்றி நாம் மிகவும் தீவிரமாக விசேஷ கவனம் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, அதற்காகத் தொழில் துறையை ஒரேயடியாக விட்டுவிட வேண்டும் என்று நான் இங்கு சொல்ல வரவில்லை. ஏற்கனவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் பல தொழிற்பேட்டைகளும், பல தொழில் ஸ்தாபனங்களும் பல துறைகளிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆயினும், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் செய்வதற்கு இந்த அரசு அவ்வளவு ஆதரவு கொடுக்க மாட்டார்கள் என்கின்ற எண்ணம் பரவலாக உள்ளது. மேலும், இங்கு தொழில் அமைதி சரியாக இல்லை என்ற எண்ணமும் சமீப காலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக என்னுடைய நண்பர் ஒருவர், திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய மைத்துனருடன் பார்ட்டனராக இருப்பவர் புத்தாக ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க யோசனை சொன்னபோது, அவர் இந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் ஆந்திராவுக்கு பக்கத்திலே—ஒரு லிமிட்டிலே அந்த

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று யோசனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். எதற்காக அங்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, அங்கே அவர்கள் எல்லா விதமான உதவிகளையும் அந்த ஆந்திர அரசாங்கம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்—அதோடு தொழிலிலே ஒரு சாதகமான கொள்கையைக் கடைபிடித்து, அதற்கு மதிப்பு கொடுக்கக்கூடிய ஆட்சியாக இருக்கிறது, ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும் தங்கள் மாகாணத்திலே அந்தத் தொழிலைத் துவங்கும்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார். மற்றும், அதிலே ஒரு பார்ட்டனர் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் சொன்னேன்; 'அப்படி எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி தவறாகக் கருதாதீர்கள்' என்று. இது எல்லாம் நடந்த பத்து நாட்களுக்குள்ளே இங்குள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். 'தனியார் துறையிலே தொழில் செய்பவர்களையும், அப்படிப் பல புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பவர்களையும் நான் வரவேற்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே நீங்கள் அங்கே எல்லாம் போக வேண்டியதில்லை—அதாவது பொன்னேரிக்கு அப்பாலே போக வேண்டியதில்லை என்று சொன்னேன். அந்த மாதிரியான முறையிலே, தனியார் தொழில் செய்பவர்களுக்கு இனிமேல் நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கும் என்றும் சொன்னேன். வரும் காலத்திலே இரண்டு, மூன்று புதிய தொழில்கள்—எலக்ட்ரானிக்ஸ் போன்ற புதிய தொழில்கள் இங்கே ஆரம்பிக்கப் படப் போவதைக் கேட்டு, நான் அவைகளை வரவேற்கிறேன். எனவே, அதை செயல்படுத்துவதற்கு சீக்கிரம் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'பெர்ட்டிலேசர் பிளான்ட்' என்ற ஒன்றை பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து தூத்துக்குடிக்குப் பக்கத்திலே ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கூட, தனியார் துறையும், பொதுத் துறையும் சேர்ந்து அதிலே செயல்படப் போவதாகக் கருதுகிறேன். அது அவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையிலே நடக்குமா என்று தொழில் துறையிலே அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களைக் கேட்டேன். அது அவ்வளவு நம்பிக்கை கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை என்றே தெரிகிறது. ஆகவே, அது நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை எல்லாம் இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த தமிழக அரசு போக்குவரத்துத் துறைக்கு நம்முடைய புதிய அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் ஒரு ஆபீசர் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே போகும்போது, மந்திரி அவர்களை சந்தித்தேன். நீங்கள் பல ஸ்தாபனங்களை வைத்து, நன்றாக நடத்தி, திறமையாகப் பணம் சம்பாதிக்கக் கூடிய சக்தி உடையவர்கள். ஆகவே, நீங்கள் ஒரு இலாகாவுக்கு மந்திரியாக வந்ததால், அந்த நிறுவனத்தை நன்றாக நடத்தி, அதை நல்ல முறையிலே நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். முன்பு எல்லாம் இந்தத்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

துறையிலே நஷ்டமாக இருந்து வந்தது. 1967-68-ஆம் ஆண்டிலே 33 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம்; ஆனால், இப்பொழுது அந்த நஷ்டம் எல்லாம் குறைந்து கொண்டு வருகிறதாம். அதே போல் தான் இந்த மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டத்திலேயும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இருந்தது. இப்பொழுது, அங்கேயும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரை போட்டு அதை ஒழுங்காக கவனித்ததற்கு நிற்பாடு, கொஞ்சம் இலாபம் வருகிறதாம். அதைப் போல் சின்கோனா பாக்டீரி என்ற ஒன்று வால்பாறையிலே இருக்கிறது. அதிலே ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு தடவை எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலே போய் இருந்தபோது, அதைப் பார்த்தோம். வால்பாறையிலே அது இருப்பது நம்முடைய மந்திரிகளுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அது பார்க்க வேண்டிய அழகான இடம். அந்த ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ஏக்கராகளிலே பயிர் பண்ணுகிறார்களே தவிர, அது லாபகரமாக இல்லை. அதைக்கூட நான் ஒரு தடவை சொன்னேன். இதை யாருக்காவது விட்டுவிடலாம் என்றேன். ஆகவே, அதிலே நஷ்டம் வந்தாலும்கூட அதிலே உற்பத்தி ஆகும் பொருள்களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று வைத்திருந்தார்கள். இன்னும் அது நஷ்டமாகத் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அதைத் திறமையாக நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று, இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே இட நெருக்கடியைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகளை கட்டினாலும் கூட, அதிலே இருக்கும் பேடுகள் போதவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, நமக்கு நிதி நிலை அனுமதிக்குமானால், அதை இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே செய்யலாம். பல இடங்களிலே 'ஆஸ்பத்திரிகளிலே' அவுட் பேஷன்ட்டாக வந்து போய்க் கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்தால், ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய முன்னைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் திடீர் என்று ஒரு நாள் முதலாளத்தாரிலே உள்ள மருத்துவ மனையைப் போய்ப் பார்த்தாராம். இப்படி திடீர் என்று போய் பார்ப்பதனால், அங்கு பணி செய்வோர்க்கு ஒரு பயம் இருக்கும்; அதை நல்ல ஒரு அம்சமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : முதலாளத்தாரிலே அந்த மருத்துவ மனையைப் போய் நான் திடீரென்று பார்த்த போது, அந்த மருத்துவ மனைக் கட்டிடம் மிகவும் மோசமாகவும், பரிதாபகரமாக இருந்தது. உடனே அது சம்பந்தமாக அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற மருத்துவ மனை அதிகாரி அறிவிக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அந்த கட்டிடம் உடனே சீரமைக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நான் அப்படிப் போக வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். ஆனால், அந்த முறையிலே இப்பொழுது அந்தத் துறைக்கு வந்திருக்கும் திருமதி

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

8th March 1969

சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் போக முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எனவே, அதனால் அந்த நிர்வாகத்தைக் கொஞ்சம் திறமையாக நடத்துவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றொன்று, இந்த பஸ் போக்கு வரத்தைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் ஓரர்த்தைகள், நான் அரசாங்க பஸ்ஸிலே அதிகமாக ஏற வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், நான் இரண்டு தடவை ஏறினேன் சமீப காலத்திலே, ஒரு தடவை ரூபாய் கொடுத்தேன்.. அந்தக் கண்டக்டர் டிக்கட்டே கொடுக்கவில்லை. இன்னொரு தடவை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் இருந்தேன்; கூட வந்த நண்பர் அங்கே தங்கிவிட்டார், பக்கத்திலே டாக்சி காரர்கள் யாரும் இல்லை. பிறகு ஒரு பஸ்ஸிலே ஏறி வந்தேன். அதிலே இருந்த கண்டக்டர் டிக்கட்டை கொடுத்துவிட்டு பிறகு சில்லறை தருகிறேன் என்றார். அன்றைக்கு காலையிலே தான் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் போர்டு ஆன்வைசரி கமிட்டி மீட்டிங் குக்கு வந்திருக்கிறேன். அன்றைக்கு மாலையில் தான் நான் பஸ் பிரயாணம் செய்கிறேன். பஸ் எஸ்.ஐ.சி கட்டிடத்திற்கு வந்த போது, 'சில்லறை கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு 'கொடுத்துவிட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டார்.

இன்னொன்று, ஏறும்பொழுதும், இறங்கும் பொழுதும், இந்த டிரைவர்கள் பிரேக் போடுவது இருக்கிறதே, அது அந்த பஸ்ஸிலே இருப்பவர்களை எல்லாம் ஒரு உலுக்கு உலுக்கத்தான் செய்கிறது.

அதிலே எல்லாம் நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது.

5-20
p.m.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டும் என்றே செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களின் தலைவன் என்ற முறையிலே என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : அது மாத்திரமல்ல. நீண்ட தூர பஸ்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரொம்ப வேகமாகப் போகிறார்கள். சாதாரணமாக காரிலே வந்தாலும், நடந்து வந்தாலும் இந்த பஸ் கிராஸ் பண்ணுகிற வரைக்கும் நமக்கு ஏதோ டேஞ்சர் இருக்கிறது, இது போன பிறகுதான் உயிர் நம் கையிலே இருக்கிறது என்று நினைக்கிறபாதிரி அவர்கள் வருகிறார்கள். அதற்கு டி. வி. எஸ்ஸிலே வைத்திருக்கிறமாதிரி 'டேக்கோகிராப்' சில பஸ்களிலேயாவது வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் மறு படியும் ஃபிளையிங் ஸ்குவாட் வைக்கிறோம் என்றார்கள். ஃபிளையிங் ஸ்குவாட் மதுரையிலே வைத்தார்கள். அது பயன்பற்றது என்று பிறகு விட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே ஆட்டோமாடிக்காக அவர்களை கண்ட்ரோல் செய்ய ஒரு சிஸ்டம் இருக்கவேண்டும், அது இல்லா விட்டால் பயன்படாது என்பதைத் தான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

8th March 1969] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

பிரமாபரி ஹெல்த் சென்டர் என்று ஆஸ்பத்திரிகளை பல இடங்களிலே ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு கட்டட வசதி ஒவ்வொரு வருஷமும் phased புரோகிராமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு இன்னும் அதிகமான ரூபாய் ஒதுக்க, வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே கிழக்குப் பகுதியிலே உள்ள ஹெஸ்குல்களிலே உபாத்தியாயர்களைப் போட்டால், 'அங்கே வசதி இல்லை; வீடு கிடைக்கவில்லை' என்று ஒருவரும் இருக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே அந்த மாதிரி இடங்களிலே ஹெட்மாஸ்டர், மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகட்டித் தரவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உள்ள ஆபிசுகளிலே எங்கே டிரான்ஸ்பர் செய்தாலும் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதுமாதிரி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, எப்படி Matching grant என்று போட்டு Service பிளாக்குகள் எல்லாம் கட்டுகிறார்களோ அதுமாதிரி உபாத்தியாயர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு போதுமான பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நண்பர் கிருஷ்ணசாமி நாபுடு சொன்னார்கள். அதுபோலவே நானும் சொல்கிறேன். கீழ்த்தரத்திலே கிராமப்புறத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு எல்லா வசதியும் செய்து கொடுக்கத்தான் இந்த பஞ்சாயத்து ஸ்டீமே வந்தது. முன்பு பிர்க்கா டெவலப்மென்ட் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதிலே உள்ளவர்கள் நன்றாக வேலை செய்கிறார்களா, சேவை மனப் பான்மையோடு இருக்கிறார்களா என்றால், அதுஎல்லாம் போய் விட்டது. எந்த நோக்கத்தோடு அதைச் செய்தோமோ அந்த நோக்கத்தோடு அங்கே அவர்கள் செயல்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதுவும் சாதாரண மற்ற டிபார்ட்மென்ட் மாதிரிதான் ஆகிவிட்டது. கிராம சேவக் என்று சேவை மனப் பான்மையோடு இருக்கவேண்டும் என்று போட்டால், அவர்களும் சணக்கப்பிள்ளை மாதிரி ஆகிவிட்டார்கள். 'கல்லை முட்டினாலும் முட்டுங்கள், கணக்கப்பிள்ளையோடு முட்டாதீர்கள்' என்று சொல்வார்கள். அதே மாதிரிதான் இவர்களிடமும் கஷ்டப்படுகிறோம் என்கிற மாதிரி வந்துவிட்டது. அதுமாதிரி இல்லாமல் அந்த இடத்திலே எல்லா மாதிரியான சவுகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க அந்த முறையை நல்ல வகையிலே இயக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்டேட் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒன்று ஏற்பாடு செய்வதாக நமது நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பஞ்ச சம்பந்தமாக கொஞ்சம் தொடர்பு உடையவன் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களை சொல்லி என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துவிட நினைக்கிறேன். சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் டீட்டியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால், மாகாணத்திலே இருக்கிற சேல்ஸ் டாக்சிலேயும் எலக்டிரி

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] 8th March 1969

சிட்யிலேயும் ஏதாவது கொஞ்சம் சலுகைக் கொடுத்து உயிர் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அவற்றைக் கொடுத்தால்கூட, அவை செயல்பட முடியாது. அந்தச் செயல்படமுடியாத மில்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுவதற்கு காரணம் பஞ்சுவிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை நூலுக்கு இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல லாபம் வரக்கூடிய நேரத்தில் ஏராளமான சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை ஜமீன்தார்கள் பிள்ளைகள் மாதிரி ஆக்கியாகிவிட்டது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பஞ்சாவிலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படாது போனதற்குக் காரணமே நல்ல லாபம் எந்த நேரத்தில்

“ Instead of ploughing here, they plough somewhere else ”

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொல்வது ஓரளவு உண்மைதான். சிலபேர் டெவலப்மென்ட்டுக்கு பயன்படுத்தாமல் அதை எடுத்துச் சாப்பிட்டு மருப்பார்கள். ஆனால் சிலபேர் மற்ற தொழில்களிலேயும் போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது யூனிட், மூன்றாவது யூனிட், என்று போட்டு விரிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு ஒரு கண்டி பஞ்சு வாங்கி நூல் நூற்று விற்றால் அது கட்டுப்படியாகிறதா என்று பாருங்கள். சலுகைகள் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. பஞ்சு விலையிலே 100 ரூபாய் குறைத்தால்தான் முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே பஞ்சைக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்க வழி செய்யாமல் போனால், டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் வைத்து சிக் மில்களை நடத்த முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சமீபத்திலே பதுக்கோட்டையிலே காவேரி ஸ்பின்னிங் மில்லை, ஏராளமான மில்களை, திறம்பட நடத்துகிறவர்கள் எடுத்து நடத்தினார்கள். அவர்கள் ஏராளமான லாபம் சம்பாதித்தவர்கள். ஷாங்காங்குக்கு ஜூலை 31உ நூலை அனுப்ப ஒப்பந்தம்கூட செய்துகொண்டவர்கள். அவர்களே அந்த மில்லை நடத்த முடியாது என்று வந்துவிட்டார்கள். அந்த மில் மூடிக்கிடக்கிறது. அந்த அனுபவத்திலே தான் இது நடக்குமா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எந்த மத்திய சர்க்கார் சலுகைகளாலும் நடந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்று ஏற்படுத்தி நடத்துவதைப்பற்றி சந்தோஷம். அதே சமயத்தில் மற்ற விஷயங்களையும் கருத்தில் கொண்டு நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மறுபடியும் எங்கள் ஜில்லாவை ஞாபகப்படுத்தாமல் போனால் என் கடமையிலேயிருந்து தவறியவன் ஆவேன். இங்கே செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தைப் பற்றியே வங்கு பஞ்சம் இருக்கிறமாதிரி பேசினார்கள். நாங்கள் இருக்கிற மாதிரியே தெரியவில்லை. எங்களையும் கவனிக்கவேண்டும்.

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

THIRU A. R. DAMODARAN: In Chingleput and South Arcot we were growing something and therefore when nothing grows now, we complain. In his district nothing grew previously as now also.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: தலைவர் அவர்களே, இந்த 1969-70 ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்துள்ள நிதியமைச்சர் அவர்கள் புது வரி ஒன்றும் இல்லாமல் வேறு எந்தச் சங்கடமும் கொடுக்காமல் வருகிற வருவாயையும் செலவையும் காட்டி, துண்டு விழுவதையும் நிதிநிலையையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்று ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது குறிப்பாக இருக்கிற பிரச்சனைகளில் எல்லாம் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதற்கான முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயத்தில் கவனம் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலை இந்த மாநிலத்தில் மாத்திரமல்ல. அகில இந்தியாவிலும் வற்புறுத்திப் பேசப்படுகிற நிலையாக இருக்கிறது. ஏதோ ஓரளவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் பேசுகிற அளவுக்கு அவை ஒத்துவருகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் குறிப்பாக மழை இல்லாத காரணத்தால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான இடங்களில் எல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் புஞ்சைகளாக இருக்கிற இடங்கள் அத்தனையும் பொய்த்து விட்டன. தண்ணீர் வசதி இருக்கிற இடங்களில்கூட சரியாக சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலையில் இந்த ஆண்டு வந்துவிட்டது. இயற்கையின் விளைவு அது. அதற்கு யாரும் பொறுப்பாளியல்ல. அதை யெல்லாம் அரசாங்கம் உன்னிப்பாகக் கவனித்து ஆங்காங்கு அவசரமாக வேண்டியவற்றைச் செய்யவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதியை எந்தெந்த வகையிலே கொடுத்து உதவுவது என்பதைத்தான் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதி என்றால் பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதும், ஏரிகளை உண்டிபண்ணுவதும் மட்டுமல்ல. பெரும் ஆறுகளில் தண்ணீர் வந்தால்தான் ஏரிகள் பயன்படும். தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட ஜீவநதி என்று சொல்லும்படியாக ஒன்றுமில்லை. இருக்கிற அணைகளில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல், இருக்கின்ற மின்சார உதவியைக் கொண்டு பம்பு செட்டுகளை பயன்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் வகையில் செய்தால்தான் ஓரளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் காணமுடியும். மழை பெய்யும், தண்ணீர் வரும். அணைக்கட்டு நிரம்பும், என்று இருந்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி சமாதானத்தைச் சொல்லி, அந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மின்சார உதவியைக் கொண்டு இயற்கைக்கு எதிராக என்ன செய்வது என்பதில்தான் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சுடலூர், சிதம்பரம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் Artesian கிணறு வைத்திருக்கிறார்கள். ஊற்றுத் தண்ணீர் எல்லாம் நின்றுவிட்டது. அங்கே பம்பு செட்டுகளைப்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

போட்டு தண்ணீர் இறைத்தால்தான் வரும். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க முன்வரவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கையில் இருப்பதால் தனியார் அதைச் செய்யமுடியாது. யார்யார் அந்தந்த நிலங்களிலிருந்து பயன்பெறுகிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து அந்தச் செலவை வசூல் செய்துகொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆயிரக்கணக்கான பணம் செலவு செய்து அவையெல்லாம் மொட்டைச் சின்னங்களாக நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை பயன்படும் வகையில் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். கடலூரில் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கம் கட்டவேண்டுமென்று மாவடிபாளையத்தில் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்து அனேக மகஜர்கள் எழுதி, எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு அவை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இதுவரையில் அது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று கூடத்தெரியவில்லை. அமைச்சர் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் அதை உடனடியாகக் கவனத்தில் எடுத்து 4,000 ஏக்கர் அந்தப் பகுதியில் அதனால் பயன்பெறும் என்பதால் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு அந்த நாலாயிரம் ஏக்கரும் ஒன்றுமில்லை என்றாகிவிட்டது. அங்கு ஒரு ஏக்கர் 30 ஆயிரம் என்று விலை சொல்வார்கள். அதிலுள்ள பயிர் காய்ந்து விடுகின்றது. பம்பு செட் வைத்திருக்கிறவர்கள் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கரில் உள்ள பயிரைத்தான் காப்பாற்ற முடிந்ததே தவிர மற்றவையெல்லாம் காய்ந்துவிட்டன. அதையெல்லாம் நேராகப் போய் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகையால் நீர்ப் பாசன வசதியில் நிரந்தரமான திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும். சிறிய நிலங்கள் உள்ளவர்கள் கடன் வாங்கி கிணறுவெட்டி பம்பு செட்டு வைக்கமுடியவில்லை. நிலத்தினுடைய மதிப்பு கொடுக்கிற கடனுக்குச் சரியாக இல்லாததால் மணவைத் தள்ளாடிச் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் 1,500 இரண்டு ஏக்கர் 3,000 என்று இருக்கும். ஒரு பம்பு போர் போட வேண்டுமென்றால் பைப் மட்டும் 2,000 ஆகிவிடும். மற்றபடி 3, ஐந்தாயிரம் செலவாகும். நிலத்தின் விலை 3,000-க்கு மேல் மதிப்பில்லை ஆகையால் ஐயாயிரத்திற்குக் கொடுக்க முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த நிலத்தில் வருகிற பலனை கருத்தில் கொண்டு கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். லீப் இன்சிபூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனில், சில பாங்குகளில் எந்தெந்த காரியங்களுக்கெல்லாம் கடன் வழங்குகிறார்கள்? இந்த நீர்ப்பாசன வசதிக்காக நீண்டகாலக் கடனாக பாங்குகளிலும், இன்சிபூரன்சு கார்ப்பரேஷனிலும் பணம் வாங்கி விவசாயிகளுக்கு சிறிய நிலச்சுவான் தார்களுக்கு கொடுத்தால், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். இத்தனை கோடி செலவு செய்ததாம், இத்தனை பம்பு செட்டு போட்டோம் என்று கணக்கு சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதனால் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். டிராக்டர்கள் போன்றவைகளை சிறிய விவசாயிகள் வாங்கமுடியாது. 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் போடவேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிச் செய்யமுடியும்? அரசாங்கமே டிராக்டர்கள் வாங்கி பஞ்சாயத்து

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

யூனியன் மூலமாகவும், பொறுப்புள்ளவர் மூலமாகவும், அக்ரிகல்சர் ஆபீசர்கள் மூலமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் ஜில்லாவுக்கு ஒன்றாக இருந்தால் சரியாக வராது. பொதுவாக இருக்கிற அமைப்பாக இருப்பதால் விவசாயத் துறையில் எந்தெந்த வகையில் பொறுப்பைக்கட்டலாம், எந்தெந்த வகையில் அதை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். டிராக்டர்கள் போன்றவைகள், சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அதற்கான கூலியை வாங்கிக்கொள்ளும் முறையில் இருக்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் உதவிதான் உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். டிராக்டர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்றால் அது 30 அல்லது 40 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் பயன்படும். அத்துடன் விவசாயத்தில் பல சங்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. அங்கங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், அறுவடையை மறித்தல், வேறு கூலி ஆட்களை கொண்டுவிந்தால் தடுத்துநிறுத்துவது; அடிப்பது, கொல்வது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் சாதாரணமானவைகளாக ஆகி விட்டன. முன்பெல்லாம் இதுபோன்ற வேலை நிறுத்தம் என்பது மில்கனில் இருக்கும், பெரிய தோட்டங்களில் இருக்கும். அதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டு சரிப்படுத்துவது உண்டு. குறிப்பாக தஞ்சையில் பார்க்கிறோம், கேள்விப் படுகிறோம். வேதனையாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள், போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. கூலி உயர்வு கேட்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கூலி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் கொடுக்கிறவர்கள் யார், பெறுகிறவர்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது அங்கெல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் தலையிட்டு அதற்கு பல கோணங்களைக் காட்டித் தங்கள் லட்சியங்களைப் பரப்புவதற்காக, ஏதோ எங்கோ ஆரம்பித்து விவசாயிகளிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. பெரிய மிராசதார்கள், பெரிய நிலச்சுவான் தார்களாக இருந்தால், அவர்கள்கையில் எப்போதும் ஆட்கள் இருப்பார்கள். நாலாயிரம் ஐயாயிரம் பேர்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படியோ சமாளித்துக் காரியத்தைச் செய்துவிடுகிறார்கள். சிறிய இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயிகள் தஞ்சையில் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். கஷ்டப்படுகிறார்கள், பரிதாபத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தலையிட்டு முடிவு பண்ணுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முடிவு செய்வதைக் களத்து மேட்டிலேயே போய் செய்து முடித்துவிட்டால் பரவாயில்லை. பத்து நாளைக்குச் சென்னைக்கு வரவேண்டியது; கலெக்டரை விவசாயப் பிரதிநிதிகள் பார்க்க வேண்டியது; மந்திரிகளைப் பார்க்க வேண்டியது என்ற நிலையிலே இப்படி 10, 15 நாளுக்கு இழுத்துப் பறித்து கூலி நிர்ணய விஷயத்தில் எந்த விதமான முடிவும் காண முடியாமல், நெல் விளைச்சல் பாதிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இது எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும். முன்கூட்டியே தெளிவாக இந்த அறுவடைக்கு இன்னென்ன கூலிகள் கொடுக்கப்படும் என்பதை அரசாங்கம் நிலச் சொந்தக்காரர்களையும், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளையும் கூப்பிட்டு

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

வைத்து, ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். அறுவடை செய்யும் அன்றைக்குப் போய் தகராறு செய்து கொண்டு இந்தத் தொல்லைகளைக் கொடுப்பதை விட, அடுத்த ஆண்டுக்கு வேண்டிய கூலி நிர்ணயத்தை இரண்டு, மூன்று மாதத் திற்கு முன்னாலேயே அந்தந்தப் பகுதியிலே என்னென்ன நிலைமை, அந்தப் பகுதிகளிலே எப்படி கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் கேட்டு, அரசாங்கம் செய்யும் முடிவை ஒரு உத்தரவாக பிறப்பித்து விட்டால், அதன்படி தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் அதற்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள் அதிலே எவ்விதமான சங்கடமும் யாருக்கும் இருக்காது. இந்த ஆண்டு சிறிய, சிறிய மிராசுதாரர்கள் மிசர் சிரமப்பட்டார்கள். தஞ்சாவூரிலே கலெக்டர் வந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு கூலி குறைவாக கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு முடிவை எடுத்தார் என்றால், அமைச்சர் இதிலே தலையிட மாட்டேன் என்று சொன்னால், என்ன அர்த்தம்? அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டரை இங்கே வரவழைத்து அந்த விஷயத்தைப்பற்றிய ஒரு நிலையை எடுத்திருக்க வேண்டுமே தவிர, உத்தியோகத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் அங்குள்ள சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி நடக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும். அங்கு இருக்கிற மிராசுதாரர்களின் செல்வாக்கையும், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற வெவ்வேறு கட்சிகளின் ஆதிக்க மெம்பாட்டையும் பார்த்து, அதற்கு தகுந்தபடி எல்லாம் ஒரு முடிவினை அவர் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் சிறு விவசாயிகள். இது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிலே பல காரியங்களைச் செய்தாலும், இந்த சிறு விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்களிடம் 2, 3 ஏக்கராக்ளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் எந்த ஒரு சலுகையும் காட்டாமல், அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்வதில்லை. இன்னமும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மிராசுதாரர்கள் விளைவித்த பயிர்களை யார் யாரோ வந்து அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று. இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள், சில இடங்களிலே குத்தகை கொடுக்காமலேயே அறுத்து எடுத்து விட்டார்கள் என்று. எனவே, அங்கே எல்லாம் அடி, உதை, கொலை என்று இருக்கிறது என்றால், இதற்கு எல்லாம் காரணம் புதியது ஒன்றுமில்லை. கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயக் கூலிகளின் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகளை கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் எச்சரிக்கையாகவும், தாரிதமமாகவும் இந்தக் கூலி நிர்ணய விஷயத்திலே ஒரு முடிவு எடுத்து, அதை நிறைவேற்றும் வகையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக்களைக் கொடுத்து இருந்தார்களானால், இப்படிப்பட்ட கொலை, தீயிடல் போன்ற சம்பவங்களைத் தடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு காரியம் நடந்து முடிந்ததற்குப் பிறகு அதற்காக வருத்தம் தெரிவிப்பதும் பிறகு ஒரு முடிவு எடுத்துக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதும் என்ற நிலையிலே இந்த அரசாங்கம் போய்க் கொண்டிருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட சூழ்ப்பங்கள்

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சையிலே எந்தப் பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் நடக்கிறது, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிரட்டல்களை செய்கிறார்கள், இவர்களை எப்படி, எப்படி சமாளிப்பது என்பது போன்றவை இந்த அரசாங்கத்திற்கு முன்பே குறிப்புகள் மூலம் வந்திருக்க வேண்டும். பல கட்சிகளை ஆங்காங்கே சி.ஐ.டி. கள் சன்காணித் துக் கொண்டிருப்பார்கள், அவர்கள் குறிப்பை எடுத்து அனுப்பி யிருப்பார்கள், அனுப்பியிருக்க வேண்டும். முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, எதையும் நன்றாக பரிசீலனை செய்து, எந்த பக்கம் இருந்தாவது மிரட்டல்கள் வரும்பொழுது, போலீஸ் பாது காப்பை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கும் வகையிலே, அதற்கான காரியங்களிலே ஈடுபட்டு, அதை எல்லாம் எச்சரிக்கை யாகச் செய்து முடித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது, 'இங்கே எல்லாம் அதிகமான போலீஸ் தருவிப்பு இருக்கிறது' என்று பல கம்பினியின்ட் வரும். எச்சரிக்கையான காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது, இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை அரசாங்கத்தின் பேரிலே சொல்லுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் சட்டை செய்யக் கூடாது, காரியங்களிலே ஈடுபட வேண்டும். ஆனால், வெட்டியதற்குப் பிறகு, குத்தியதற்குப் பிறகு, அனுதாபத்தை சொல்லிக் கொள்வதாலும், சர்வ சாதாரணமான இந்த அனுதாபத் தீர்மானங்களைப் போடுவதாலும், பயன் இல்லை. சாதாரண மக்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டால், பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது என்று நான் வற்புறுத்தி கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தேர்தல் நடத்துவதைப் பற்றி பல பிரச்சினைகள் பல நாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதனுடைய பொறுப்புகள் எல்லாம் அந்தத் தலைவர்கள் கையிலே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எல்லாம் மதிக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, இவர் ஒரு அதிகாரி, அவர் ஒரு அதிகாரி, இவர் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றிருந்தால், அது மக்களை அவமதிப்பதாகும். நாம் இங்கே சொல்லுகிறோம், மத்திய அரசே எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, எனவே அதைப் பிரித்து மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று, அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, நாம் இங்கே அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை நம்பாமல், அவர்கள் அதைச் செய்து விடுவார்கள், இதைச் செய்து விடுவார்கள் என்ற பயத்தினால், இவைகள் ஆர்.டி.ஓ. கண்ட்ரோல், பஞ்சாயத்து ஆபீசர் கண்ட்ரோல் பி.ஏ. நிதி கலெக்டர் கண்ட்ரோல் என்று எல்லாம் கூறுகிறோம். இவை எல்லாம் வேண்டியதில்லை. இந்த வாதத்தியர்களை மாற்ற ஒருவர், இன்னொன்றைச் செய்ய பி.ஏ.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

ஒருவர், மற்றதைச் செய்ய எக்ஸ்கூடிவ் ஆபீசர் ஒருவர் என்றெல்லாம் இருக்கக் கூடாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் எல்லாம் ஏதோ சும்மா மீட்டிங் நடத்துவதற்குத் தான் என்றால், இது எல்லாம் ஜனநாயகத்தை மதிப்பதாக இந்த ஜனங்களை மதிப்பதாகக் தருதப் பட முடியாது. எந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத் துடனும் இது கவனிக்கப்படக் கூடாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள், எனவே அவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் அந்த வேலைகளை எல்லாம் முன்பு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் 30, 40 பஞ்சாயத்து யூனியன்களை சேர்த்து அதன்படி செய்து விட முடியும். இன்றைக்கு எல்லாம் பொறுப்புள்ளவர்கள் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக வருகிறார்கள். எனவே, எந்த அளவுக்கு இதை சீர்படுத்தித் தர முடியும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இத்தனை பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் அரசாங்கத்தின் நேரடியான ஆபீசர்கள் குறுக்கிட்டு அதிகாரத்தை செலுத்தினால், இவை எல்லாம் மக்களுடைய மரியாதையையும் நம்பிக்கையையும் பெறக் கூடிய நிலைமை யிலே இல்லை என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, அடுத்து வருகின்ற தேர்தலிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாவது நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குச் சகல பொறுப்புகளும், அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டும். அவர்களே, எக்ஸ்கூடிவ் அத்தாரிட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் இருந்தார்களோ அப்படி பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக இப்பொழுது வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவையிலே முதலமைச்சராக வந்திருப்பவர் பிற்பட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்பதோடு அல்லாமல், அதே நிலையிலேயே இன்னும் பல அமைச்சர்கள் இந்த அமைச்சர் அவையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வரவேற்கிறேன். பிற்பட்ட இன மக்கள் இந்த மாநிலத்திலே பெரும் பகுதி யினராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மொத்த ஜனத் தொகையிலே ஒரு கோடிக்கு மேலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், யார், யார் என்றால், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், சிறு தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள், கல்வி, பொருளாதாரத் துறை, அரசாங்கத்திலே உத்தியோகப் பதவி போன்றவற்றில் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய விகிதாசாரம் அளிக்கப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. அது எல்லாம் பேச்சளவிலே, பிரச்சார அளவிலே இருக்கிறதே தவிர, அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் 10 பேர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதிலே இரண்டு பேருக்கு ஒரு உத்தியோகத்தை கொடுப்பது என்ற நிலைமை இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு எந்தச் சட்ட திட்டமும் தேவையில்லை. அது

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டயாச்சி]

மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வன்னிய சமூகம் எல்லா சமூகத்தாரையும் விட பிற்பட்ட சமூகம்—எண்ணிக்கை அதிகம் உடையவர்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலேயும், மற்ற தொழில்களிலேயும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அரசாங்க உத்தியோகங்களிலே எந்த விதமான வாய்ப்பும் வசதியும் கிடையாது. தப்பித்தவறி ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் வந்தார்கள் என்றால், அவர்கள் ஏதோ இப்படி உதவி பெற்று, சலுகை பெற்று வந்தவர்கள் அல்ல. தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் வந்தவர்களாக இருப்பார்கள். குறிப்பாக சொல்லப் போனால், ஜில்லா அளவிலே எந்த அதிகாரியும் பணியாற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு விசேஷ சலுகைகளோ, பாதுகாப்போ தரப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சட்டசபையிலே 'நான் பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன்; எனவே பிற்பட்ட மக்களின் நலனைக் காப்பதிலேயும், முற்பட்ட சமூகத்தை புகைத்துக் கொள்ளாமலும் என் கடமையைச் செய்வேன்' என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இதை நான் வரவேற்கிறேன். எனவே, அதையே செயல் அளவிலேச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் மெம்பராக இருந்தார். இப்போது யாரும் இல்லை. இனி வருங்காலத்திலாவது எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் அங்கத்தினராக இருந்தால் ஒரு சூப்பரவைசர், ஓவர்சியர் உத்தியோகத்திற்கு எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவருக்கு சிபார்சு செய்வதை மனதிலாவது எண்ண முடியும்.

நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள், நாஷனல் ஹைவேஸ்களின் பேரில் ஆக்கிரமிப்பு (encroachment) செய்து பலர் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் போக்குவரத்து சங்கடமாக இருக்கிறது. அவ்வாறான ஆக்கிரமிப்புகளை தடுக்கவும், நீக்கவும் அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும்; ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலுக்குமுன் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கின்ற போது ஆக்கிரமிப்புச் செய்துள்ள குடிசைகளை எல்லாம் எடுத்தார்கள். ஓட்டு எங்களுக்கு வேண்டாம்; பொதுமக்களுக்கு இடைபூறுக உள்ள எதையும் அனுமதிக்க முடியாது என்று அந்த ஆக்கிரமிப்புக்களை நீக்கினார்கள். எல்லாவோ பேர் தேர்தல் நேரத்திலே அவற்றை அகற்றவேண்டாம் என்று சொல்லியும், கட்டிடங்களை எல்லாம் கூட இடித்துத்தள்ளி, ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு (என்குரோச்மெண்டு) செய்யக்கூடாது என்று நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். தேர்தல் நேரத்திலே இவ்வளவு தொல்லைகளை வைத்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] 8th March 1969

துக்கொள்ளுகிறார்களே என்று நான் கூட நினைத்தேன். ஆனால் காங்கிரஸ் அரசு போய், இந்த தி.மு.க. அரசு வந்தவுடன் மீண்டும் அவர்கள் எல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய ஆரம்பித்து புதிய கடைகள் கட்டப்பட்டு ரோடுகள் மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அது என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை. எந்த ரோட்டில் போனாலும் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அவர்களை எல்லாம் துரத்திவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு தனியாக வேறு இடங்களை ஆர்ஜிதம் (acquire) செய்து கொடுத்து அந்த இடத்தில் வீடுகளை கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லலாம். எந்த எந்த இடத்தில் ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தனியாக 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து, பிரித்து இனாமாகக் கொடுத்து வீடு கட்டிக்கொள்ளச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் ரோட்டில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்து வீடுகட்டிக் கொண்டு போக்குவரத்துக்குத் தொல்லை கொடுக்க நாம் உடற்படையாக இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக்கிரமிப்பை அதிகாரிகள் நீக்குவதற்கு முனைகிறார்கள். அதற்கு என்று இருக்கின்ற எத்தனையோ ஆட்கள் ஒரு விண்ணப்பத்தை தயாரித்து எடுத்துக்கொண்டு நேராக அமைச்சரிடம் சென்று ஸ்டே (stay) வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். 'தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வை; கடையை பிரிக்காதே', என்று ஸ்டே உத்தரவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். தாற்காலிகம் என்றால் இன்னும் 20 வருடம் ஆகும். எதை எடுத்தாலும் ஸ்டே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஸ்தல அதிகாரிகள் எதைப் பார்த்துச் செய்தார்கள் என்று அமைச்சர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பது இல்லை. ஏதோ கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே ஸ்டே கொடுத்துவிடுவோம் என்று கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா: சட்டப்படி உள்ள உரிமையை கொடுப்பதற்குத் தான் அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகிறோம். கட்சிக்காரர்கள் வந்து சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக சலுகை கொடுப்பதில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: பொது மக்களுக்குத் தொல்லை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. பொது இடங்களை ஆக்கிரமிப்பதோ, ரோடுகளில் குடிசைகளைப் போடுவதையோ அனுமதிக்காமல் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பி கண்காணித்து வாஷெண்டும். பொது இடங்களை ஆக்கிரமிக்க விட்டுவிட்டு, பிறகு ஆக்கிரமிப்பை நீக்குவது என்பது பிரச்சனையாக இருக்கும் என்பது மட்டுமல்லாமல், பரிசுபாயமாகவும் இருக்கும். தி.மு.கழக அட்சி வந்த பிறகு, சமீப காலத்தில் இத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக்கிரமிப்பை நீக்க, ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் வீடு

8th March 1969]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

கட்டிக் கொடுத்து சுகாதார வசதி செய்து கொடுத்துப் பெரிது இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நெடுஞ்சாலைகளில் உள்ள மாங்கள் காற்றில் அடிபட்டுப் போய்விட்டன. சாலைகளில் மரம் வளர்ப்பதில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் சாலைகளில் புளிய மரம், பனை மரம் வைத்திருந்தார்கள். திண்டிவனத்திலிருந்து சென்னை வரையில் கவனித்துப் பார்ப்போமேயானால், சாலையின் இருமருங்கிலும் புளிய மரமும், பனைமரமும் வளர்த்திருப்பதைக் காணலாம். அப்படி திட்டம் போட்டு செய்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் எலிகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காக அந்த மாங்களில் உள்ள கிளைகள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு இன்று அந்த மாங்கள் எல்லாம் மொட்டையாக நிற்கின்றன. மேற்கொண்டு இவ்வாறு செய்வாமல் இருக்க சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு போலீசார், பாதுகாப்பு கொடுப்பவர்கள், குழப் பத்தில் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி சரியாக இல்லை. ஏனென்றால் போலீஸின் குழப்பமான நிலையே ஆகும். எந்தக் கிளர்ச்சி நடந்தாலும் உடனடியாகச் சந்திரமாக நடவடிக்கை எடுக்க அவர்களால் இன்று முடியவில்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் அவர்கள் அமைச்சர்களின் உத்தரவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசி முடிவு எடுத்த பிறகுதான், எந்தக் கிளர்ச்சியானாலும் போலீசார் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள். அதனால் தான் தமிழகத்தில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீசுக்கு முழு அதிகாரத்தை கொடுத்து விடவேண்டும். முன்பு அப்படித்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இன்று பல கட்சிகளின் கூட்டணி சேர்ந்து வெற்றி பெற்று தி.மு. கழகம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கின்ற படியால், ஒரு ஸ்டிரைக் ஏற்பட்டால் யார் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பது என்று போலீசுக்குக் குழப்பமாக இருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்து கல் அடிப்பது, பஸ்ஸை சோஷத்துவது என்ற எப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருந்தாலும், போலீசாரால் தலையிட முடியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி: தலைவர் அவர்களே, காங்கிரசு ஆட்சி இருந்த காலத்திலே, கூட்டணி இல்லாமல் தனித்து ஆட்சி நடத்திய காலங்களிலே, பச்சை மாங்கள் பற்றி எரிந்ததே, அது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: அதைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லுவது என்றால் வெட்கம் ஏற்படும். உங்களுக்கு நான் வேண்டியவன் தான். ஆனால் என் காரின் பேரிலேயே 'இந்தி ஒழிக' என்று எழுதி, அதற்கு ஒரு ரூபாய் கேட்டார்கள் தி.மு.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] 8th March 1969

கழகத்து ஆட்கள். கட்டணியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் போலீஸ் விஷயத்தில் தலையிடமாட்டோம்; கட்டுப்பாட்டை யார் மீறினாலும், சட்டத்தை யார் மீறினாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று போலீசுக்கு சொல்லிவிட வேண்டும். போலீசார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் அவரைக் கலந்து பேசவேண்டும், இவரைக் கலந்து பேசவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது.

வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வரியே போடாமல் ஆட்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. யார் யார் அதிக வருவாய் பெறுகிறார்களோ, யார் யார் சலுகை பெற்று நன்மை அடைகிறார்களோ, அவர்களைப் பார்த்து வரி போட்டு, ஏழைகளுக்கு என்னென்ன உதவி செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புரோகிபிஷன் வைத்துக்கொண்டு, கள்ளுக்கடைகளை வைக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதால் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். மற்ற நண்பர்களுக்கும் தெரியும். புரோகிபிஷன் இருப்பதால் அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம், மக்களுக்கும் பலவித தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை நீக்கிவிட்டு அதிலே வருகிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற காரியங்கள் செய்யலாம். பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நமது கட்சி, ஒரே தலைவர்கள், கள்ளுக்கடைகளை எடுக்கமாட்டோம் முதலமைச்சர் அவர்கள் புதுவையிலே நேற்று கூட பேசியிருக்கிறார். “நாங்கள் கள்ளுக்கடைகளில் தலையிடமாட்டோம்” என்று. ஒரே என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒட்டு தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று அர்த்தம். ஒரே பாலிசியைச் சொல்லுங்கள் எங்கே போனாலும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: புதுவையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் “முன்னேற்றக் கமிட்டி ஆட்சிக்கு வந்தால் கள்ளுக்கடைகளை ஒழித்துவிடுவார்கள், ஆகவே கள்ளுக்கடைகள் வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் சென்றபோது அந்தக் கொள்கையிலே தலையிடமாட்டோம் என்று உறுதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதையும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: கள்ளுக்கடை இருப்பதால் புதுவையில் பொருளாதாரம் எப்படி இருக்கிறது? மக்கள் எவ்வளவு சுபிட்சமாக இருக்கிறார்கள்? அதை ஒரு கமிட்டி போட்டு பரிசீலிக்கவேண்டும். நீங்களும் நானும் போவோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் கள்ளுக்கடை விஷயத்திலே தலையிட மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். புரோகிபிஷன் தோல்விதான். அதிலே நஷ்டமே தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை.

தலைவராக அமர்ந்து இருக்கிற ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் பஸ்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். அந்தத் துறை 20, 30 கோடி ரூபாய் சாப்பிட்டு இருக்கிறது. அதை இரண்டு கோடி மக்களுக்கு சேவை செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதனாலே நஷ்டம்தான் வருகிறது. மக்கள் பணங்களை கோடிக்கணக்காகப் போட்டு நஷ்டம்

8th March 1969] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

அடையும் வியாபாரத்தை அரசாங்கம் செய்யக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். பஸ்போக்குவரத்திலே நஷ்டம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவுக்கு என்று தெரியாது. அப்படி நஷ்டம் வரும் காரியங்களை அரசாங்கம் தலையிட்டு செய்யக்கூடாது. அதை தனியார் துறையிலே செய்தால் நமக்கு எத்தனையோ சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இதற்காக ஹைபவர் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 31-3-1969-க்குள்ளாக தன்னுடைய முழு பரிந்துரைகளையும் வழங்கப் போகிறது. ஆனால் not for denationalisation.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : தனியாரிடத்திலே போனாலும் சம்பளத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள். ஆனால் நஷ்டத்திலே இப்படி ஒரு நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டாம்.

நமது திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் பஸ்கள் வேகமாகப் போகின்றன என்று சொன்னார்கள். வேகமாகப் போகிறதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் அந்த பஸ்களிலே அடிக்கடி போகிறேன். அவர்கள் டிராபிக் இல்லாத இடங்களிலே வேகமாகப் போகிறார்கள். டிராபிக் இருக்கிற இடங்களிலே வேகம் குறைவாகப் போகிறார்கள் ஆனால் குறித்த நேரத்திலே 11½ என்றால் அந்த நேரத்திற்குத்தான் போகிறார்கள் என்று கூறி இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது, அதனை வரவேற்கும் முறையில், சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக பி.யு.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வியை அளித்து இருப்பதும், புதிய வரிகள் எதுவும் போடாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து இருப்பதும், அவர்களுக்கு ஏழைகளின் மீதும் நாட்டு மக்களின் மீதும் உள்ள அன்பையும், பற்றுதலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன என்று தான் நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை மகிழ்வோடு நான் வரவேற்கிறேன்.

முக்கியமாக இந்த பி.யு.சி. இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி நமது மன்றத்தில் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது இலவசக் கல்வி பி.யு.சி. வகுப்பில் கொடுப்பதால் ஏற்கனவே இருந்துவரும் மாணவர் வேலை நிறுத்தம் இன்னும் அதிகமாகிப் போகும், ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இலவசக்கல்வி பி.யு.சி. வகுப்பில் கொடுப்பதனால் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகப்படும் என்ற அவருடைய கூற்றை நான் சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கல்லூரி வேலை நிறுத்தங்கள் எத்தனையோ காரணங்களால் ஏற்படுகின்றன.

[திரு. டி. கே. ஜென்முசும்] 8th March 1969

மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். பொறி இயற் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இலவசக் கல்வி பயில்பவர்கள் அல்ல. வேலை நிறுத்தங்கள் பொதுவாக மாணவர்களிடையே, நம்முடைய தமிழகத்தையிட, வட இந்தியாவில் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன என்பதை பத்திரிகைச் செய்திகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. காசிப் பல்கலைக் கழகத்திலே வேலை நிறுத்தம் தீர்க்கப்படாத ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். எனவே பி.யு.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி பயில்வதோடும் மாணவர்களின் வேலை நிறுத்தம் அதிகரிக்கும் என்று சொன்ன அவர்களுடைய பேச்சை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பி.யு.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி கொடுப்பதாக நமது தமிழக அரசு அறிவித்து இருப்பதை இந்த நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு கிடையாது.

6-10
p.m.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள உறவு முறையினைப் பற்றி நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பல பக்கங்களிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு தமிழாசக் கழகத்தின் குரலாக இங்கு ஒலித்தது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசில் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றிலே பல அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வரவேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் மாநில அரசு சரியாக செயல்பட முடியும் என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், பல ஆண்டுகள் தமிழாசக் கழகத்திலே இருந்தவர்கள். அதனால் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருந்த தமிழாசக் கழகத்தின் கருத்துக்களை அவர்கள் வெளிப்படுத்தியது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருந்தது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வெளிநாட்டு உறவு, ராணுவம், போக்குவரத்து இந்த மூன்று அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசுக்கு என்றும், ஏனைய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மாநில அரசுக்கு என்றும் மாற்றி விட்டால் தான் ஒவ்வொரு மாநிலமும் சரியாக இயங்க முடியும் என்பது தமிழாசக் கழகத்தின் அடிப்படையான கொள்கை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது 'உறவுக்குக் கை கொடுப்போம். உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்' என்று சொன்னார்கள். உரிமைக்குக் குரல் மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது. இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிவிப்பிலே மாநில சுயாட்சி என்ற பதத்தையும் அதன் அவசியத்தையும்

1969 மார்ச் 8] [திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

குறிப்பிட்டு அதுபற்றிய சில வாக்கியங்களை சேர்த்து அழுத்தமாகச் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆடுத்தபடியாக தாகூர் நாடக அரங்கத்தைப் பற்றி கலைஞன் என்ற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது நான் பேசியபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தாகூர் நாடக அரங்கம் இந்த ஆண்டில் கட்டப்பட முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி தமிழக அரசு கொடுத்துள்ள ஒரு அறிவிப்பினை நான் பார்த்தேன். அதை இங்கே படிக்கிறேன். பண்பாட்டுத் திட்டங்கள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் தாகூர் நினைவு மண்டபத்தைக் கட்டுவது என்ற துணைத் தலைப்பில் இந்த விளக்கக் குறிப்பு அமைகிறது. 1969-70-ல் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 5 லட்சம். கவி ரவிந்திரநாத் தாகூரின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டதையொட்டி மாநிலத் தலைமையிடத்தில் நிலையான மூடப்பட்ட அரங்கம் நினைவு மண்டபம் கட்டுவதற்கு ரூ. 2½ லட்சம் அளவில் நிதி உதவியளிக்க இந்திய அரசு முன் வந்துள்ளது. மாநில அரசு இந்தத் திட்டத்தில் பங்கேற்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அனைவரும் அமர்ந்திருக்கக் கூடிய மூடப்பட்ட அரங்கத்திற்காக வரைபடங்களும் மதிப்பீடுகளும் தயாரிக்கப் பட்டன. 1960 நவம்பரில் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. கட்டிடப் பணியும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. 1969-70-ல் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 5 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியாக அவர் களுடைய அறிவிப்பில் கூறப்படுகிறது. 1960 நவம்பரிலே அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு இத்தனை ஆண்டுகளாக அங்கே கட்டப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் ஒன்பது மிகச் சிறிய அறைகள். அந்த அறைகளைத் தவிர மற்ற இடங்கள் யாவும் பொட்டலாக இருக்கின்றன. இதைக் கட்டுவதற்கும் வரை படம் தயாரிப்பதற்கும் ரூ. 7 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த அறிவிப்பு கூறுகிறது. நான் அதைப் பார்ப்பதற்கு நான்கைந்து நாட்களுக்குமுன் அங்கே போயிருந்தேன். அங்கே ஒருவர் படுத்திருந்தார். அதைப் பாது காக்கும் அன்பர் என்று நினைக்கிறேன். அவரை எழுப்பிக் கேட்டேன். இதற்கு ஏழு லட்சம் செலவிடப்பட்டது என்று அரசு அறிவிப்பு கூறுகிறதே. 9 அறைகளுக்கு மட்டுமா 7 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது என்று கேட்டேன். அவர் கொஞ்சம் கலையுள்ளம் படைத்தவர் என்று நினைக்கிறேன். நகைச் சுவையோடு எங்காவது தூக்கிப் போட்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னார். அந்த ஏழு லட்சம் எவ்வாறு செலவிடப்பட்டது? எந்தெந்த அடிப்படையில் செலவிடப்பட்டன என்பதையெல்லாம் முந்தைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதைத் தெரிந்துகொள்ள இந்த மன்றத்திலுள்ள எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று நம்புகிறேன். எனவே எந்தெந்த வகையில் செலவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ளும் முறையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன். இது வரையில்

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [1969 மார்ச் 8]

செலவானது ஏழு லட்சம் என்றால் ஐந்து லட்சத்தில் முழுக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. அதற்குரிய திட்டமும் தெரிந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அது மாத்திரமல்ல நம் அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரமும், கேரளம், கன்னடம் ஆகிய இடங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தாகூர் நினைவு அரங்கங்களிலே, அங்குள்ள சங்கீத நாடக சங்கத்திற்கும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு அலுவல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதேபோல இங்கே கட்டப்படும் தாகூர் அரங்கத்தில் சங்கீத, நாடக சங்கத்தின் அலுவலகத்தையும் வைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பாக அமைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த பருவ மழை தவறிவிட்டதால் தண்ணீர்க்கஷ்டம் நம் முடைய தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அனேகமாக எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். சென்ற ஆண்டிலே தமிழிசைச் சங்கத்தின் பண் ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் நடைபெற்ற போது மழை பெய்யும் விஷயமாக அங்கே பேச்சு நடந்தது. ஒரு நாள் முழுவதும் பல கருத்துக்களைப் பல அன்பர்கள் சொன்னார்கள். மழை பெய்வதற்காகப் பண்டை நாட்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு நல்ல வழியினைப் பற்றி கூறினார்கள். மேகராகக்குறிஞ்சி என்னும் நீலாம்பரி ராகத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் எழுதியுள்ள சில பாடல்களை கூட்டுப் பிரார்த்தனையாக—வழிபாடாக நடத்தினால் நிச்சயமாக மழை பெய்யும் என்று பல ஓதுவார்கள் கருத்துக்கள் வெளியிட்டார்கள். இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களில் பலருக்கு வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் கூட நன்றாகப் பாடக்கூடிய

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீலாம்பரி ராகத்தில் பாடினால் தூக்கம் வரும் என்று சொல்வார்களே. வருணன் தூங்கிவிட்டால் என்ன செய்வது?

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : நீலாம்பரி ராகம் குழந்தைகள் தாலாட்டில் பாடுவது என்பது எனக்கும் தெரியும். அதை மழை வருவதற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்று பண் ஆராய்ச்சிக் கூட்டத்தில் பொறுப்புள்ள ஓதுவார்மூர்த்திகள், பாடக் கூடியவர்கள், பாடிக்காண்பித்தார்கள். மேகராகக் குறிஞ்சி என்ற ராகத்தின் பெயரே மேகத்தை வரவழைப்பதற்கு அமைந்தது போன்றிருப்பதால், தெய்வ சக்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவன் என்ற முறையில் நான் அதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். பெரும் செலவு ஒன்றும் இதற்கு ஆகிவிடாது. ராஜா சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்கள் கூட அந்தக் கூட்டத்தில் அன்று கலந்து கொண்டார்கள். அவர்களும் இதைச் செயல்படுத்தி பார்க்கலாம்; இதற்கான வழிவகை ஏற்படுத்தலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய அறநிலையத் துறையில், ஆலயங்களில் நடைபெறும் வழிபாட்டோடு மழை பெய்வதற்காக மேகராகக் குறிஞ்சியில் இருக்கிற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பாடலையும் பாடி பிரார்த்தனை செலுத்த முன்வந்தால், அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்

1969 மார்ச் 8]

பட்ட அதிகாரிகளிடம் சொல்லி ஆலயங்களில் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்தால் அதில் தவறில்லை. மழை வேண்டுமென்றிருக்கிற இன்றைய நிலையிலே, அப்படி ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கலாம் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அந்த நல்ல காரியம் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஷண்முகம் அவர்களே செய்வார்களானால் பெரும் பலனளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். மழையைப் பெய்யவைத்து, ஒரு பகுதியிலே நிவர்த்தி செய்தால் கூட, அதை பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பல நல்ல ராகங்களைப் பாடுகிற தமிழ்நாட்டிலுள்ள தலைசிறந்த பாடகராக இருப்பதால், அறநிலைய அமைச்சரின் அனுமதி இல்லாமலேகூட செய்துகாட்டலாம். அதன் மூலமாக மழை பெய்தால் எங்கும் அது நடைபெற முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: நீலாம்பரியில் மழை பெய்யவில்லை என்றால் கடைசியாக முகாரி வைத்துப்பார்க்கலாமா?

திரு. டி.கே. ஷண்முகம்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், எப்போதும் அழுவதிலேயே கவனமாக இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்தே தெரிகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் நல்ல எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் இதில் செயல்படுவது என்பது சாத்தியமல்ல. கூட்டு வழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்றால் அது அரசாங்கத்தின் ஆதரவோடு தான் நடைபெறவேண்டும். அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையிலே ஆணையிட்டு, ஆலயங்களிலேயே அவை நடைபெற்றால் சிறப்பாக இருக்கும். விஞ்ஞானத்தில் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் கலந்தால், பலன் அளிக்குமா அளிக்காதா என்று தெரிந்துகொள்ள இது ஒரு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும்.

இந்த அண்டு திரைப்பட துறைக்கு பரிசு வழங்குவதை பற்றி எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்று ஆளுநர் உரையிலே பேசும் பொழுது தம்முடைய கருத்து வேற்றுமையைத் தெரிவித்தார்கள். 'காவல்காரன்' படத்திற்கு முதல் பரிசு கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்பதும் சிறந்த நடிகராக நண்பர் எ. வி. எம். ராஜன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்பதும் அவர்களுடைய கருத்து என்பது அவர்களுடைய பேச்சிலே இருந்து புலப்பட்டது. திரைப் படத்திற்கு வேண்டிய பரிசுகள் ஒருவருடைய தனிப்பட்ட விரும்பத்திற்கு அவர்களுடைய முடிவுப்படி கொடுக்கப்பட்டது அல்ல. அதற்காக தனியாக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அக் குழுவுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவரைத் தலைவராக நியமித்தார்கள். அக் குழுவின் தீர்ப்புப்படிதான் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறை கூறுவதாக இருந்தால் இனி அக் குழுவை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்ல அவர்களுக்கு பூரண உரிமை உண்டு. அக் குழுவில் உள்ளவர்களின் பெயர்கள் எல்லாம் முன்கூட்டியே பத்திரிகையிலே வெளி வந்தன. நண்பர் அவர்கள் அப்பொழுதே வேண்டுமானாலும், இக் குழுவின் மீது பெரும்பான்மையான பொது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [1969 மார்ச் 2]

எனவே இந்தக் குழுவை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கலாம். அப்பொழுதுதான் இந்த பரிசு திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும், என்றும் சொல்லி இருக்கலாம். அப்படி எதுவும் செய்யாமல், முடிவுக்குப் பிறகு நல்ல காரியத்தின் மீது இவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவது சரி அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திரைப் படத் துறைக்கு பரிசு வழங்க முன் வந்ததை, இம் மாநிலத்திலே உள்ள பெரும்பான்மையானவர்கள் பாராட்டி வரவேற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தகவலை இந்த சபையின் தலைவர் அவர்கள் மூலம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் இந்த மாநிலத்திலே ஆட்சி செலுத்தியபோது 'ஓளவையார்', 'கட்டபொம்மன்', 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' ஆகிய நல்ல உயரிய படங்கள் வந்தன. அந்தப் படங்களை வரவேற்று, அவற்றை உருவாக்கிய தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முறையிலே காங்கிரஸ் அரசு எந்தவிதமான செயலும் செய்யவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 'ஓளவையார்' திரைப்படமாக வந்த காலத்தில், ஓளவையார் நாடகத்தைப் பல ஆண்டுகளாக நடத்தி வந்தவன் என்ற முறையில், அந்தப் படத்திற்கு கேளிக்கை வரியிலே இருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதினேன். ஆனால், என்னுடைய கடிதம், அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கட்டபொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன் ஆகிய தேசிய வரலாற்றுப் படங்கள் வந்தபொழுது, அதனுடைய தயாரிப்பாளர் எவ்வளவு நஷ்டம் அடைந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவருக்கு அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசு ஒரு பாராட்டு கூட அளிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த படங்களுக்கு, அன்றைய அரசு கேளிக்கை வரியை ரத்து செய்ய வில்லையே என்பது எங்களுக்கெல்லாம் வருத்தமாக இருந்தது. அந்த நாளிலே பொறுப்பான அமைச்சர்களைச் சந்தித்து எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தோம். பயனில்லை. இன்னொரு முக்கியமான தகவலை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கும் பெரும் தலைவர் ஒருவர் கட்டபொம்மனையும், கப்பலோட்டிய தமிழனையும் பார்க்க வேண்டும், அந்தப் படங்களுக்கு கேளிக்கை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் அப்படங்களின் தயாரிப்பாளரும் அப்படங்களில் நடித்த முக்கிய நடிகரும் பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது எனக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் பெருந் தலைவர் அந்தப் படத்தின் கூட்சிகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக. அவர்களைத் தனியாக அழைத்தும் அந்த படங்களை போட்டுக் காட்ட ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் கூட, அந்தப் பெரும் தலைவர், இன்று வரையில் அந்தத் தேசிய வரலாற்றுப் படங்களைத் திரும்பிக்கூட பார்க்கவில்லை என்பது மிக, மிக வருந்தத் தக்கதாகும். இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, நல்ல தரமான படங்கள் வெளி வர, பரிசுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டிற்குரியதாகும்.

1969 மார்ச் 8] [திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்தப் படத்தை நான் பார்த்து விட்டு அப்பெருந்தலைவரிடம் 'நல்ல படம்' என்று சொல்லி விட்டேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : மிக்க நன்றி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த கலை உணர்ச்சி உடையவர் என்பது தெரிகிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : இன்னும் இரண்டு பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது, ஆறரை மணிக்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : அநேகமாக முடித்துவிடுவேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டுதோறும் கலப்பு மணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதிகளுக்குப் பரிசு வழங்குவதும் இந்த அரசின் சிட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டிலே ஜாதியின் பெயராலேயும் மதத்தின் பெயராலேயும் இழைத்துவருகின்ற கொடுமைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய எண்ணம். எனவே, இந்தத் திட்டம் மேலும், மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்படுமானால், நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவோம். மற்றும், கலப்புமணம் செய்யும் இளைஞர்களுக்கு தமிழக அரசிலே உத்தியோகச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் இதைப்பற்றி மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கலப்பு மணம் மூலமாகப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த அரசு உத்தியோகச் சலுகைகள் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எண்ணியதை இந்த அரசு அவ்வாறே பின்பற்றி இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை செய்யும் என்பதிலே எனக்கு கொஞ்சமும் ஐயம் இல்லை.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகையில், 'மீன் கொடியை' பற்றி குறிப்பிடும்போது 'கருவாட்டுக்கொடி' என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாட்டுக்கு கொடி என்பது ஒரு புனிதமான சின்னம் ஆகும். வில், புலி, கயல் ஆகிய மூன்று சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கொடி பழங்காலத் தொட்டு தமிழர்களின் கலாச்சார கொடியாக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் மூவேந்தர்களின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அந்த சின்னங்களை மிக மரியாதையாக இன்றைக்கும் தமிழர்கள் போற்றி வருகிறார்கள். இலட்சோப இலட்சம் தமிழர்கள், தமிழகத்திலேயும், பிற மாநிலங்களிலேயும் எத்தனை, எத்தனையோ தமிழ்ச் சங்கங்கள் தங்களுடைய சின்னமாக புலி, வில், மீன் சின்னங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய், பெங்களூர் ஆகிய இடங்களிலே தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. அவை எல்லாம் இந்தச் சின்னத்தை தம்முடைய சின்னமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, தமிழக அரசின் ஒரு அங்கமான, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் மீது அதிகாரம் பெற்ற சின்னமாக வில், புலி, மீன் பொறித்த கொடி புறக்க விடப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் இதை முன்பே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய பெருமைக்கு உரிய சின்னங்கள் தமிழ் அரசு இயக்கக் கொடியிலேயும் இருக்கின்றன.

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்]

[1969 மார்ச் 8]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 'மீன் சின்னம் தானே. அதை ஏன் கொடியிலேயும் போட்டு நாற்றத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்?

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : கொடியிலே பொறிக்கும் சின்னத்தை உயிர் உள்ள மீனாகவே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மதிக்கிறார் என்று தெரிகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் யார் 'மீனோ கோபத்தை வைத்துக் கொண்டு, மீன் கொடியை 'கருவாட்டுக் கொடி' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்ட பொழுது எத்தனை ஆயிரம் உள்ளங்கள் புண்பட்டு இருக்கும் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. அவருடைய பேச்சு எங்களை எல்லாம் பண்படுத்துவதாகத் தான் அமைய வேண்டுமே தவிர புண்படுத்துவதாக அமையக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். 'மீன் சின்னம் பாண்டிய நாட்டிற்கே உரியதாகும். பாண்டியன் மீன் கொடி எப்பொழுது தோன்றியது என்பதை காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும். அந்தக் கொடியை கருவாட்டுக் கொடி என்று சொன்னது எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை தந்தது. தமிழ் உணர்வே இல்லாதவர்கள் தான் இப்படிச் சொல்ல முடியும். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், தமிழ் அறிவு பெற்றவர், கலை உள்ளம் படைத்தவர். அவர் எப்படி இதைச் சொன்னார் என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட, தமிழ் உணர்வுகளுக்கு விரோதமாகக் காங்கிரஸ் ஆட்சி செயல்பட்டால் தான், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இன்றைக்கு காங்கிரஸ் காரர்கள் அமர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இன்னமும் அவர்களுக்கு அந்த உணர்வுகள் புரியவில்லை என்றால், என்றமே ஆளும் கட்சியாக வர வாய்ப்பு இல்லை என்பதையும் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமால் பத்து அவதாரங்கள் எடுத்ததற்குப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று மச்சாவதாரம். மச்சாவதாரம் மீன் அவதாரம் என்று குறிப்பிடுவார்களே தவிர, 'கருவாட்டு அவதாரம்' என்று யாரும் குறிப்பிடுவது இல்லை. எனவே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இது போன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லி இந்த அவையில் வீற்றிருக்கின்ற எங்கள் உள்ளங்களை புண்படுத்தவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, மகிழ்ச்சி தெரிவித்து முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சுமார் 16 கோடிக்கு மேல் துண்டு விழும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மதிப்பீட்டிலும் 49 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் எவ்வாறு சரி

1969 மார்ச் 8] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கட்டப்படும்? இன்னும் நம் நாட்டில் உள்ள ஏழை மக்கள் மீது வரி சுமத்தப்படுமா அல்லது ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷனிடமிருந்து **வாதாடி நமது அரசாங்கம் நிதியைப் பெற்று நிறைவேற்றமா** என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த அரசு வரிச் சுமையை இனியும் ஏற்றாது என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த **வாடி செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன்.**

அடுத்ததாக விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, நம் நாட்டிலிருந்து கோளத்திற்கு நாம் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு கொடுத்தது போக, இன்றைக்கு நம் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, மத்திய அரசை எதிர்பார்க்கின்ற நிலையில் நாம் இருக்கின்றோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய அரசு பல மாவட்டங்களை பஞ்சப் பிரதேசங்களாக அறிவித்து, பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக **அந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பல லட்ச ரூபாய்** அளவுக்கு தொகை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் இன்னும் முன்னேற்றத்திற்காக செய்யவேண்டிய சில வேலைகளை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், திருவாங்கூர் சமஸ்தான அரசாங்கம் ஆட்சி செய்த காலத்தில், கோதையாறு திட்டத்தை அன்று சிப் என்ஜினியராக இருந்த மின்சல்துறை அலர்கள் திட்டம் போட்டு அங்கே 7 அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டும் என்ற திட்டத்தை வைத்து அதில் முதலாவதாக பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி, சிறுது 1, 2 அணைக்கட்டுகள் முடிந்திருக்கின்றன. இது போக பன்னி வாய்க்கால், தூளிச்சி ஆகிய அணைகள் அதில் உட்பட்டிருக்கின்றன. பேச்சுப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணை திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரால் கட்டப்பட்டது. ஆகவே பாக்கி இருக்கக் கூடிய அணைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்வது நமது அரசின் கடமை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். **அத்துடன் தோவாணை பஞ்சாயத்து யூனியனில் முக்கியமாக பொய்கை ரிசர்வாயர் திட்டமும் சிப் என்ஜினியரால் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்னும் உலகிரி, பூதத்தான் கோயில் அணை, தடிக்காரன் கோணத்தில் சிறு அணை இவை தவிர நீர்பாசனங்களாக மலைப்புறமாக துடுப்புச் சவர், போட்டுச் செய்ய நமது அரசு சர்வேக்கள் நடத்தி, அதற்கான வேலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தின் உணவு பற்றாக்குறையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இந்தப் பாசன திட்டங்களை அவசரமாக நாம் முடித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். கோதையாற்றில் மேல் அணையும், கீழ் அணையும் கட்டி முடிவாகின்ற தருணத்தில் இருக்கிறது. இந்த பாசன வசதி எல்லாம் செய்ததிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நாங்குனேரி தாலுக்காவில் வரட்சி பிரதேசமான ராதாபுரத்திற்கும் உதவியாக இருக்கிறது. ராதாபுரம் சானல் பூர்த்தியாகி இருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சிறு பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேறினால் சுமார் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதை**

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [1969 மார்ச் 8]

இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதை முதலாவது திட்டமாக எடுத்துச் செய்தால், ராதாபுரம் சானலுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுகின்றபோது நான் விமான மூலம் விவசாயத்திக்கு மருந்து அடிப்பது பற்றி குறிப்பிட்டேன். எங்கள் பகுதியில் மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், நில பாப்புக்களில் பனைமரங்கள் மற்ற மரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால் விமான மூலம் மருந்து அடிப்பதற்கு அங்கே பல வசதிக் குறைவுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் சாகுபடி, மற்ற பக்கம் அறுவடை என்று ஒரே சமயத்தில் அங்கே நடைபெறுவதால், விமான மூலம் மருந்து அடிப்பது கஷ்டம். ஆகவே அரசாங்கம் அதற்காக ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகையை, மான்யத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுத்தால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து அடிக்க அந்தத் தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியன் பகிர்ந்து கொடுக்கும் என்பதை நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் முன்னால் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: பூச்சி மருந்து ஆகாய விமானம் மூலம் அடிக்கின்ற நேரத்தில் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட இடையூறுகள் எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் கொண்டுதான் அடிக்கப்படுகிறது. அப்படி அடிப்பதில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி அந்தப் பகுதிகளில் நிறைய மரங்களோ குளங்களோ இருந்தால், அந்த மாதிரியான இடங்களில் பூச்சி மருந்து அடிப்பது கிடையாது. அடிக்கக் கூடிய பகுதிகளில் குளம், மரம் இடையே வருமானால், அங்கேயெல்லாம் சிகப்புக் கொடி பிடித்துக்கொண்டிருந்து, அங்கே அடிக்காமல், மற்ற பகுதியில் அடிக்கிறார்கள். ஏக காலத்தில் பயிர்கள் நட்ட இடங்களில் தான் பூச்சி மருந்து அடிக்கப்படுகிறது. ஒரு பகுதியில் ஒரு இடத்தில் அறுவடை செய்து மற்றொரு இடத்தில் பயிராக இருக்கிற போது பூச்சி மருந்து அடிக்கின்ற நிலை இருக்காது. ஏக காலத்தில் நடவு நட்டு பூச்சி மருந்து அடிக்கவேண்டி வந்தால் அடிக்கப்படுகிறதே தவிர, கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி சங்கடங்கள் இருந்தால், விவசாய இலாக்கா அந்தப் பகுதியை சிபார்சு செய்யாது.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து தான் நமது சர்க்காரின் கடமை. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போன்று கண்பார்வைக்கு எட்டிய தூரம் வரை 5, 6 மைல் விவசாயம் என்ற நிலை இல்லை. இங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் சிறு சிறு விவசாயிகள். நிலங்களுக்கு இடையே மரங்கள். ஆகவே விமான மூலம் மருந்து அடிப்பது கஷ்டம் என்பதால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மான்யத்

8th March 1969] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

தொகையை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்து வாங்கி அளிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விமான மூலம் பூச்சி மருந்து அடிப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்ததால் நான் 'அடிக்கக்கூடிய பகுதியில் அடிப்பார்கள்' என்ற கருத்தைச் சொன்னேன். மாநில அரசு பூச்சி மருந்துக்குத் தான் மான்யம் வழங்குகிறது. ஆகாய விமானத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் தொகை வழங்குகிறது. மாநில அரசு பூச்சி மருந்து அடிக்கும் போது தான் மான்யம் வழங்குவார்கள்.

'அடுத்ததாக கல்லூரி புகுமுக வகுப்புக் கல்வியை இலவசமாக்கியதை பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதை மாற்றி ஏழைகளுக்கு மட்டும் கொடுப்பது ரோம்பவும் நல்லது. பண வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து வசூலித்து ஏழை மாணவர்களுக்கு இன்னும் உதவி செப்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய எளிய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'அடுத்ததாக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் பல ஜில்லாக்களில் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் 4, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சென்ற வருஷம் சில பள்ளிகளுக்கு ஆள் எடுக்கவில்லை. சில பள்ளிகளில் ஆள் குறைத்தார்கள். ஆனால் இந்த வருஷத்திலே அது முடப்பப்போகிறது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளை மூடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நமது நாட்டு ஜனப்பெருக்கத்தால் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மேலும் தேவைப்படுகிறார்கள். படித்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருந்தாலும் மேலும் மேலும் ஆசிரியர்கள் தேவையாக இருப்பதால் அதைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படியாக தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை இழந்த இந்த ஆசிரியர்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கான குறுகிய காலப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு இந்த ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. மதுரை நகரத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிக்கு வேலைக்குச் சேர உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஆசிரியர் பள்ளிக்குச் சென்று நிர்வாகிகளிடம் வேலை ஒப்புக் கொள்ளக் கேட்டவுடன், இங்கு அதற்குள்ள சவுகரியங்கள் இல்லை, நீங்கள் டி.இ.ஓ.-வைச் சென்று பாருங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்த ஆசிரியரின் நிலைமை திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக கவனித்து அவருடைய குறைபாடுகளைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று நான் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]. 8th March 1969

அடுத்து சுகாதாரத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் மெம்பர்களெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். மருத்துவ மனையில் மருந்துகள் தட்டுப்பாடு உள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் அங்கே கியூவில் நின்று மருந்து வாங்க வேண்டுமானால் மருந்து இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை நான் குறையாகச் சொல்ல வில்லை. நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு இந்தக் குறைகளை நீக்கவேண்டும். தோவாளை பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் செண்பகராமபுரத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையைச் சொல்கிறேன். அது கண்ணன்புதூர் என்ற ஊரில் தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் தற்காலிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அசௌகரியமான இடம். அது தகுதியான இடமில்லை என்று இசால்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலேயே அந்தக் கட்டடத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கும் படியாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் நமது மாநிலத்தில் வேகமாக வளர்ந்து இருக்கின்றன. அந்த இலாகா மிக முக்கியமானது. அது மக்களுக்குத் தேவை. அதன் சேவை நாட்டுமக்களுக்கு நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கும் ஸ்தாபனம் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இலாகாவில் பணி புரியும் சிப்பந்திகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்டவேண்டியது அரசினுடைய கடமையாகும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு இலாகாவில் உள்ள சிப்பந்திகள் ஆடிட் செய்த கணக்குகளை திரும்பவும் சோதனை செய்வதற்காக மற்ற இலாகாவிலே உள்ள சிப்பந்திகள் அடங்கிய குழு ஒன்றை நமது அரசாங்கம் நியமித்து இருப்பதாக அறிகிறேன். இப்பொழுது ஆடிட் குழுவில் அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் ஆபிசிலேயிருந்தும், மற்ற இலாகாவிலே இருந்தும் சிப்பந்திகள் இடம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு இலாகா சிப்பந்திகள் இடம் பெறவில்லை. ரெயில்வே டிபார்ட்மென்டில் ஊழியர்கள் வேலையை கண்காணிக்க குழு அமைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே ரெயில்வே டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருந்துதான் ஆட்களை எடுக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக போஸ்டல் லிலே இருந்தோ, வருமானவரி டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருந்தோ நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த கூட்டுறவு இலாகாவிலே ஆடிட் குழு மட்டும் இப்படி வெளியில் இருந்து அதிகாரிகளை நியமிப்பது ஏன்? இது இந்த சிப்பந்திகளின் உணர்ச்சியைப் புண்படுத்துகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நமது மாநிலத்தில் இன்னும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை. நூற்ப ஆலை இவற்றிலும் கூட்டுறவு ஆடிட்டர்கள் ஆடிட் செய்கிறார்கள். இவர்களை மாற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட ஆடிட்டர்களை நியமிக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவு இலாகா ஆடிட்டர்கள் சிறமையாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

8th March 1969] 5. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கிரார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆடிட் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பூரணமாக ஒவ்வொரு வவுச்சரம் விதிகளுக்குச் சரியாக இருக்கிறதா என்று ஆடிட் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்க திடீரென்று மாற்றம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இது கூட்டுறவு இலாகாவிலேயுள்ள ஊழியர்களுக்கு தீமையாகத் தெரிகிறதே தவிர நல்லது அல்ல. அவர்கள் பேரில் குறையே இல்லாது இருக்கிறபோது இந்த அமைப்பை ஏன் மாற்றுவானேன்? இதையும் பரிசீலனை செய்து வேண்டுமென செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது உள்ள கூட்டுறவு ஆலைகள் நட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த கூட்டுறவு ஆலைகளில் நமது அரசாங்கம் பங்குத் தொகை வேறு இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கு வட்டியையாவது தள்ளிக் கொடுத்து சலுகை செய்தால் இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகள் எல்லாம் நல்ல நிலைமையில் நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்கள் ரொம்பஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. இதர மாவட்டங்களில் அம்மாதிரியாக ரப்பர் தோட்டங்கள் இல்லை. ரப்பர் உற்பத்தி இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ரப்பரை வைத்து பலவிதமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்னும் மூலப்பொருள்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. தேங்காய் சவுரி, பனந்தும்பு போன்றவை இருக்கின்றன. இவைகளைப் பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு ரொம்ப சவுகரியமாக இருக்கும். ஆகவே அங்கே தொழிற்சாலைகள் வைத்து தொழில்வளம் பெருகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் சா. கணேசன் அவர்கள் சிற்ப சாஸ்திரத்தைத் தொழிற் கல்வியில் சேர்க்கவேண்டும் என்று விரிவான நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன். நமது பாரத நாட்டிலே வெளி நாட்டினர்கள் வந்து அதிகரிக்கத் தக்க வகையிலே சிற்பங்கள் எல்லாம் மகாபலிபுரம், மதுரை போன்ற இடங்களில் அமைந்து இருக்கின்றன. இப்பொழுது நாகரிகமான முறையில் கன்னியாகுமரியில் நமது விவேகானந்தர் அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னத்தை அமைக்க ஒரு மண்டபம் அமைந்தகொண்டு இருக்கிறது. அம்மாதிரியான தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தவிரவும் சிற்ப சம்பந்தமாக நமது காஞ்சி காமகோடி பிரதீபதி அவர்கள் அடிக்கடி சிற்ப சதஸ் நட்டி வருகிறார்கள். சிற்பிகளையும், ஸ்தபதிகளையும், மற்றும் தெரியவர்களையும் வருத்தி. இரண்டு மூன்று தினங்கள் சிற்ப சாஸ்திரம் சம்பந்தமாக விவாதங்களெல்லாம் நடத்தி அவர்களுக்குத் தக்க சன்மானம் கொடுத்து இந்த சிற்ப சாஸ்திரம் அழியாமல் இருக்க என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் காஞ்சி

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] 8th March 1969

சென்றிருந்தபோது கோவிலை சுற்றிப் பார்க்கப்போனேன். வேலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அங்குள்ள ஸ்தபதியாரை சந்தித்த பொழுது, காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின் ஆசிர்வாதத்தாலும் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியாலும் பொருளுதவியாலும் ஐந்து மாணவர்கள் சிற்ப சாஸ்திரம் அங்கே படிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைக் கண்ட பிறகு சிற்ப சாஸ்திரம் இனிமேல் அழியாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு வந்தது. அங்கே பயிற்சி பெறும் மாணவர்களை அழைத்து என் முன்னிலையில் பாடம் சொல்லச் செய்தார்கள். நான் அதைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நம்முடைய சிற்ப சாஸ்திரம் அழியாமல் இருக்க அதைப் போன்று ஊக்கமளிக்க நமது அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலும் இந்த சபையிலும் பேசும்போது, நான் பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு எப்படி பாடுபட வேண்டுமோ அத்தனையும் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறேன். என்றும் அதனால் முன்னேறிய சமுதாயத்திற்கு பாதகம் வராது என்று உறுதியளிப்பதாகவும் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டதுமே பின் தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இந்த விஸ்வகர்ம சமுதாயம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள நண்பர்கள் எல்லோரும் நன்றாக அறிவார்கள். நான் பொற் கொல்லர்கள், விஷயமாக அடிக்கடி இங்கே பேசுவதுண்டு. அது என்னுடைய கடமையாகும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும்போது பொற்கொல்லர்கள் கடனை வஜா செய்ய முடியுமா என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி யோசனை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மத்திய அரசை நாடி எங்களுடைய கடனை வஜா செய்வதற்கு எனக்கு தகுதியில்லை. ஆனால் பொற்கொல்லர்கள் அந்தக் கடன்களை திரும்பக் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இன்னும் 10 வருஷம் கழித்தாலும் அது அவர்களால் முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் ரூ. 300 சம்பாதித்தால்தான் குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அதற்கு மேல் சம்பாதித்து அவர்கள் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அந்த நிலையில் இன்றைக்கு பொற்கொல்லர்கள் இல்லை. தங்கக் கட்டிப்பாடு சட்டமும் அந்த முறையில் இல்லை. ஒவ்வொரு தொழிலாளி வீட்டிலும் சுங்க இலாகா அதிகாரிகள் போய் அவர்கள் வேலையைக் கெடுப்பதையும் கணக்கு கேட்பதையும் பார்க்கும்போது அதனால் அவர்கள் வேலை செய்யும் பாதி நேரம் விடுகப்போகிறது. அந்த நிலைமையில் எங்களுடைய கஷ்டங்களை நீங்கள் பரிந்துகொண்டு எந்த உதவி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வேண்டுமென்று பல வறை இங்கே பேசியிருக்கிறேன். புயலிலும், பஞ்சத்தாலும் கீழிதலும் மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களைக் காப்பாற்ற இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்குமோ அந்த மாதிரி பாவித்து இந்த உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்ப உங்களிடத்தில் கேட்கிறேன். கடைசியாகக்

8th March 1969] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

கேட்கிறேன் இனிமேலாவது செய்யுங்கள். இனிமேல் இந்த சபையின் அந்தக் கடன்களை வஜா செய்யுங்கள் என்று ஒரு போதும் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. தயவு கூர்ந்து அமைச்சர்களும் சிந்தனை செய்து இந்த உறுப்பினர் சொல்வது சரிதானா என்று ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனி நபர் ஜாமினில்தான் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கியவர்களைப் பற்றி விளக்க முடியாது. அவர்களிடம் என்ன இருக்கிறது வாங்குவதற்கு? வாரண்டிலே பிடித்து உன்னை வைத்து சாப்பாடு போட முடியுமே தவிர சொத்து சுகமோ வீடு வாசலோ அவர்களிடம் இல்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வாழ்க்கையில் எல்லோரும் வளம் பெற வேண்டுமென்று சுயராஜ்யம் பெற்றும் இந்த சமூகம் அதைப் பெற முடியாமல் சீரழிந்து வருகிறது என்பதை நினைத்து வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த சபையிலுள்ள பெரியோர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் எங்கள் விஷயத்தில் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேரண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பேசத் துவங்கிய நேரத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்று எண்ணும்போது மிகவும் வேதனை யாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய சிலை மவுண்ட்ரோடு நெடுஞ்சாலை வீலும் உடல் மெரினா கடற்கரையிலும் இருக்கிறது. மெக்காவுக்கு மக்கள் செல்லுவதுபோல் இங்கே மக்கள் தினந்தோறும் சென்று அங்கே தங்கள் காரணிகையைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போட்ட மாலைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கசங்கியும், வாடியும் இருக்கும் காட்சி வேதனையைத் தருவதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் தனது சொந்தப் பொறுப்பிலே அந்த சிலைக்கத் தினமும் ஒரு மலர் மாலையையும் கல்லறைக்கு மலர் வளையமும் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சிலைக்கு அருகில் மற்ற யாரையும் அனுமதிக்காது சிலை சூழ்நிலை மாற்றமளிப்பதற்கு அவனசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிலைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய உண்டியல் வைத்து அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட்டு காணிக்கை செலுத்த வருகிற பொதுமக்கள் அந்த உண்டியலில் போடுகின்ற வற்றை எடுத்து அண்ணா அவர்கள் பெயரால் அண்ணா அவர்கள் விரும்பிய குடிசை வாழ் மக்களுக்கு பல வசதிகளைப் பெருக்கலாம். அதற்கு அது உறுதுணையாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

சிலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பேரறிஞர் அண்ணா சென்ற ஆண்டும் அதற்கு

[திரு. டி. கே. பொன்னுலேவு]

முன்பும் தந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தொடர்ந்து விரும்பத் தக்கதாகவும், பாராட்டத்தக்கதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அதில் காணக்கூடிய ஒவ்வொரு செய்தியும் இந்த நாட்டு ஏழைக்குடி மகனுடைய உள்ளத்தைத் தொடுவதாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று தவறாகக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏழை எளியவர்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் அதை நூற்றுக்கு நூறு ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

கல்வித்துறையிலும், விவசாயத்துறையிலும், மின்சாரத் துறையிலும், மின்வளத்துறையிலும் காட்டிலாகா துறையிலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை என்றாலும் சாலைப்பராமரிப்பு என்றாலும் பொதுச் சுகாதாரத் துறை என்றாலும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் என்றாலும் நாட்டு மக்களின் ஏழை எளியவர்கள், தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் அதைக் கண்டு வரவேற்கும் அளவில் அந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. அதேபோலத்தான் திட்டமும் அமைந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சர்க்காருக்கு கடந்த 24 மாதங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்று வருகிற சர்க்காருக்கு, குந்தகம் விளைவிக்க வேண்டுமென்றும், ஊறு கற்பிக்க வேண்டுமென்றும் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் திட்டமிட்டுக் கொண்டு மக்களிடத்தில் சட்டம், அமைதி கெட்டுவிட்டதாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த அவையிலே 100, 102 மணி நேரத்திற்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமாக பேசிய விவகாரம் அனைத்தும் திட்டமிட்ட சதியின் அங்கம்தானோ என்று எண்ணமல் இருக்க முடியவில்லை.

இருபது, 22 மாதங்களாக டி.டி.கே. உள்ளிட்டு அம்புஜம் அம்மாள் உள்ளிட்டு அனைவரும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைமை என்று அமர்ந்திருப்பவரான கனம் சுப்பிரமணியர், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியை இயக்குகின்ற கனம் காமராஜர் உள்ளிட்ட அனைவரும் சட்டமும் அமைதியும் கெட்டுவிட்டது என்று பேசுகிறார்கள். நான் எண்ணுகிறேன், இவர்கள் பேசுவதற்குக் காரணம், இப்படிப் பேசினால் அப்பாவி பொதுமக்களில் யாரேனும் சட்டத்தைக் குலைப்பதற்கு அமைதியைக் கெடுப்பதற்கு தாங்களே பாத்திரம் வகிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அதிருஷ்டவசமாக நாட்டின் பொதுமக்கள் யாரும் இங்கே சட்டத்தைக் குலைப்பதற்கு முன்வரவில்லை. அமைதியைக் கெடுக்க முனையவில்லை. அதனால்தான் என்னவோ மதுரையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் அவர்களால் தலைவர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குறிஞ்சிப் பத்திரிகையின் அசிரியர் ப. நெடுமாதன் அவர்களைக் கொண்டு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவம் திட்டமிடப்பட்ட சம்பவம் என்று அஞ்சுகிறேன். சம்பவம் நடைபெற்ற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அங்கே இல்லாத

8th March 1969] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

தால் முழு விவரமும் தெரிந்திருக்காமல் இருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிய பிறகு இன்றைய தினம் நெடுமாறன் மீது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இப்படிக்கோர்ட்டை அவமதிக்கலாமா? போலீசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உடையபும், அணிந்திருக்கிற தொப்பியையும் கேவலமாக இழிவாகப் பேசலாமா? இதனாலே நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சி எப்படி ஆகும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் இவர்கள் பராவது இன்றைய தினம் கேட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் டெலிபோன் பண்ணி கேட்டுவிட்டேன். அந்த மாதிரி திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் பேசவில்லை.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : அப்படி என்றால் யார் பேசியது? அவர் கோர்ட்டினுடைய சம்மன் வாங்கவில்லை; ஏன் வாங்கவில்லை? சம்மன் அவர்கள் விட்டிலே ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நான் கோர்ட்டுக்கு போக மாட்டேன் என்று கூறுகிறார். அப்படி நான் போக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் என்னுடைய பின்னாலே 1,000, 2,000 பேர் என்று பவனி வருவார்கள், கூட்டம் போட்டு பேசுவேன். அப்புறம் அந்த மக்களே வந்து நீதி மன்றத்தில் கேட்பார்கள் என்று சொல்லுகிறாரே, அதற்கு ஒரு மறுப்பு வேண்டாமா. அப்படி இருந்தால்தானே சட்டம், அமைதியை பாதுகாக்க முடியும். அதைப்பற்றி, இந்த கட்சிக்காரர்கள் இந்த நேரம் வரையில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? எடுக்காமல் இருந்தால் அதற்கு பின்னாலே இருக்கும் மர்மம் என்ன? இந்த நாட்டு மக்கள் அதைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது சபையில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவரவர்களே அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் நான் உணருகிறேன். ஆனால், நிச்சயமாக அவர்கள் எவ்வளவு தான் இதைப் பற்றி பிரஸ்தாபித்து, சட்டம் கெட்டுவிட்டது, அமைதி குலைந்து விட்டது நாட்டிலே என்று இமயமலையில் இருந்து கன்னியாகுமரி வரை பேசினாலும், அல்லது அவர்கள் பேசினாலே மையுக்குப் பதிலாக விஷத்தையே போட்டு எழுதினாலும், இந்த நாட்டு மக்கள் அதை எல்லாம் கேட்டு நம்பும் அளவிலே கெட்டுவிடவில்லை என்று இந்த அவையிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையிலே இன்றைய தினம் சட்டம் இருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட முறையிலே இன்றையதினம் நீதி நிர்வாகம் இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட முறையிலே இருக்கிற நீதி நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற இந்த சர்க்கார் ஒரு அருமையான நிதி நிலை அறிக்கையை நம் முன்னாலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் போட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்றைய தினம் பெரும் விவாதத்திற்குள்ளான பிரச்சினை, பி.யூ.சி. வகுப்புகளிலே இலவச கல்வி இந்த அரசாங்கம் தரலாமா என்பதாகும். இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர் அதை

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] 8th March 1969

எதிர்த்துப் பேசினார்கள். இப்படி இலவசமாக கல்வி தருவது பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். பி.யூ.சி. வகுப்பு வரை மட்டுமல்ல, பி.எஸ்சி. பி.ஏ., பி.எல்., பி.இ., எம்.ஏ., எம்.பி.பி.எஸ்., எம்.டி., போன்ற எல்லா உயர்தரக் கல்வி எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் இலவசமாக கற்றுத்தரவேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுவேன். எனது நண்பர் திரு. அறிவழகன் குறிப்பிட்டதைப்போல் அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வேண்டிய சம்பளம் மட்டும் இல்லாமல் புத்தகங்களும் இலவசமாகத் தரவேண்டும், நிதி நிலை நமக்கு இன்னும் பெருகுமானால் அவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு வேண்டிய இட வசதி, நாம் கொடுக்க வேண்டும். எனவே நாம் 'தரவேண்டும் என்ற உணர்வினை பெற வேண்டும்' என்று பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கேட்பார்கள், இந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்கு வேண்டுமானால் பொருந்தும், ஆனால் பணக்காரக் குழந்தைகள் பணத்தைக் கொடுத்து படிக்கத் தயாராக இருக்கும் குழந்தைகளையும் இதன் கீழ் கொண்டு வந்துவிட்டால் நாட்டிலே இருக்கும் பணம் எல்லாம் பணக்காரர்களிடமே தங்கிவிடாதா என்பார்கள்; எனவே பணக்கார வீட்டு பிள்ளைகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை அளிப்பது பொருந்தாது என்பார்கள். நான் உணருகிறேன். கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்பவனுடைய குழந்தைகளுக்குத் தான் கல்விக்காக 100, 200 ரூபாய் சம்பளமாக கட்டுவது பெரும் கஷ்டம். அதே நேரத்திலே பணம் இருப்பவர்கள் இப்படி குழந்தைகளுக்காக பணத்தை செலவழிக்கவில்லை என்றால், அந்த பணம் எல்லாம் அங்கேயே தங்கி பாசை பிடித்துவிடாதா என்பார்கள்.

ஆனால், அவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக் கொள்கிறேன், அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து 'பிரபோர்ஷனல் டேக்ஸேஷன்' என்ற முறையில் அல்லாமல் 'புரொகிரஸ்சிவ் டேக்ஸேஷன்' என்ற முறையில் நிர்ப்பந்தத்தோடு அல்ல, நியாயத்தின் பேரிலே பெற வேண்டும் அந்தப் பணத்தை என்று சொல்லிக்கொள்ளுவேன். எனவே, பெரிய பணக்காரர்களிடமிருந்து 100, 200 ரூபாய் என்று கல்விக்காகப் பெறுவதைத் தவிர்த்து, பத்தாயிரம், இலட்சம் என்ற வளவிலே அவர்களிடம் இருந்து பணத்தை மெல்ல, மெல்ல ஆனால் நிச்சயமாக, சர்க்கார் பெறவேண்டும் என்ற உணர்வுகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையிலே கல்வித் துறையிலே நாம் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்திலே அதனுடைய மற்றொரு அங்கத்தையும் குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். படிப்பவர்களுக்கு சில சலுகைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே தொழிற்சாலைகளிலேயும், விவசாய இடங்களிலேயும் கூட ரொம்ப அளவில் 7 வயது, 8 வயது சிறுவர்கள் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். படிப்பதற்கு வசதி இல்லை, மற்றும், கிராமப்புறங்களிலேயும், அப்படிப்

5th March 1969]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

பட்ட சிறுவர்கள் களை எடுப்பதற்கு வயல்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். மாடு மேய்க்க அனுப்பப்படுகிறார்கள். எனவே, இவர்களை எல்லாம் நாம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பியே தீரவேண்டும். முடிந்தால் இந்த ஆண்டே அனுப்ப வேண்டும். அல்லது அடுத்த ஆண்டாவது அதற்கு உரிய முறையிலே நாம் திட்டங்களை தீட்டி ஆகவேண்டும். 5 வயதிலிருந்து 10, 15 வயது வரை உள்ள இப்படிப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு உடனே கல்வி கொடுத்தாக வேண்டிய நிலை யிலே நாம் இருக்கிறோம். நமது நிதி நிலையும் அந்த அளவிலே செய்வதற்காக இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டிலே பிறந்த குடிமக்கள். எனவே அவர்களைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதை இந்த சர்க்கார் பெரும் பொறுப்பாக ஏற்றாக வேண்டும். அதற்கு உரிய வகையிலே நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை மாற்றியாக வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி நான் சொல்லும்பொழுது, தமிழ் நாட்டிலே மட்டும்தான் அது வெற்றிகரமான முறையிலே நடைபெறுகிறது என்று பெருமை யுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கு கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெயராம் ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் மூலமாக நம்முடைய ஜனத் தொகையை குறைத் துக்கொண்டே போனால், கடைசியிலே டெல்லியிடமிருந்து நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய பங்கான அந்தப் பணத்தின் அளவு குறைந்து விடும் அல்லவா என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதையே டெல்லி யிலேயும் மக்கள் அவையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு பிரச்சினைதான். ஆனால், அது மட்டும்தான் பிரச்சினை என்று நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இல்லாமல் இந்த உலகத் திற்கே இது ஒரு பூதாகாரமான பெரும் பிரச்சினையாக இருப்பதையும், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஐக்கிய நாட்டு சபையிலே அமெரிக்க நாட்டின் விவசாய அமைச்சர் இதே ரீதியிலே ஜனப் பெருக்கம் பெருகிக்கொண்டே போனால் இன்னும் 30 ஆண்டுக்குள்ளே உலகத்திலேயே உணவுப் பிரச்சினை மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே, இன்றைக்கு விளக்கங்களை பேசிக் கொண் டிருப்பதை விட்டுவிட்டு, ஜனத் தொகையை குறைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைக் கண்டே தீரவேண்டும். அதற்காக ஒதுக்கப்படவேண்டிய பணம் என்ன என்பதை உட்கார்ந்து அலசிப் பார்த்தே தீரவேண்டும். அதற்காக புல திட்டங்களைத் தீட்டி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது வேறு ஒரு பகுதியாகும். இன்றைய தினம் உள்ள பிரச்சினை ஜனத் தொகையை கட்டுப் படுத்துவது அல்ல; ஜனத்தொகையை குறைப்பது ஆகும்.

[திரு. டி. கே. பொன்னுலேவு]

மேலும், இன்றைய தினம் நம்முடைய குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி விளம்பரம் செய்கிறார்கள். குடும்பத்தில் தலைவன் என்றும், தலைவி என்றும் படத்திலே போட்டு விட்டு, அவர்களுக்கு இடையில் ஆண் குழந்தை ஒன்றையும் பெண் குழந்தை ஒன்றையும் வைத்திருப்பது போல் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால், தூரதிரூட்டவசமாக எல்லோருக்குமே ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்துவிடுவது இல்லை. இரண்டும் பெண்ணாகவோ அல்லது ஆணாகவோ பிறந்து விடுகிறது. சிலருக்கு இரண்டுக்கு மேலே ஆகிவிடுகிறது. நம்முடைய அமைச்சரவையில் உள்ள ஒரு மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு கூட இது பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன்.

ஜனத்தொகை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே போகிற நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே ஒரு பெண்ணையும், ஒரு ஆண் குழந்தையையும் போடுவதன் மூலம் மக்களிடையே ஒரு தவறுதலான மன உணர்வினை 'சைக்கலாலிகல் எஃபக்ட்' ஏற்படுத்துகின்றனர். ஒரு தலைவன், ஒரு தலைவி என்று போட்டு, முடிந்தால் ஒரு குழந்தையை போடுங்கள்; இது எந்த விதத்திலே நிறைவாக இல்லாமல் குறைவாக இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். ஒரு வேளை சர்க்கார் ஒரு தம்பதிகள் இரண்டு பேரை பெற சம்மதிக்கலாம் என்று நினைத்து இரண்டு பேரை போடுவார்களானால், இரண்டு குழந்தைகளையுமே பெண்ணாகவோ, அல்லது ஆணாகவோ போட்டுவிடுவதுதானே. நீங்கள் ஆணும் பெண்ணும் போடுவதால் ஏற்படுகிற 'சைக்கலாலிக்கல் எஃபக்ட்' மன உணர்வுகள் என்ன என்பதை இந்த அரசு உணரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விவசாயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டு ஆகவேண்டும். இன்றைய தினம் விவசாயத் துறைக்கு இந்த சர்க்கார் கடந்த 24 மாதங்களிலே எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஒத்தாசைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், எத்தனை பொறுப்புடன் காரியங்களை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் குறிப்பிட்டது போல் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கிற தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தவேண்டும் என்று இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகத்தான் பேசப்படுகிறது என்று அவர் கருதினால், அது தவறு ஆகும். இப்படி சொல்லுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னே மன்னிக்க வேண்டும். 1957-ஆம் ஆண்டு, தமிழக சட்ட மன்றத்திலே அண்ணா அவர்கள், அன்றைய அரசு சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசும்பொழுது, 'சப் சாயில் வாட்டர்' ரஷிய முறையிலே நம் நாட்டிலேயும் எடுத்து, அதை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பேசி இருக்கிறார்கள்.

அதே போல் நமது உரத் தேவைக்கு ஏற்ப உற்பத்தினைப் பெருக்கவேண்டும் என்று அதே மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். நீர்ப் பாசன வசதியைப் பற்றியும், உரத்தைப் பற்றியும் பேசியும் அன்ற

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

அதை நடைமுறை படுத்தாததற்குக் காரணம் துரதிருஷ்டவசமாக அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்த நாட்டில் எதிர்கட்சியாக இருந்தது. ஆகவே செயல்படுத்த முடியவில்லை. இன்னும் நான் சொல்லுவேன், 1957 தேர்தலுக்கு முன்னாலே இதற்காக போஸ்டர் அடித்து ஒட்டினார்கள். முந்திரி தெற்கே, சிந்திரி வடக்கே என்று போஸ்டரை ஒட்டினார்கள். உங்களுக்கு அதில் இருக்கின்ற எதுகை மோனை புரிந்ததே தவிர்த்து, அதில் இருக்கிற உணர்வுகள், விவசாயத் தேவைகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கின்ற நிலைமை அன்றைய தினம் ஆளும் பொறுப்பில் இருந்த வர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட முறையில் இன்றைய தினம் விவசாயத்துக்கு இந்த அரசு பெரும் உதவியாக இருந்து வருகிறது.

அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷனைப் பற்றி சூறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் அது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதே போன்று நில அடமான வங்கியின் மூலம் கடனைப் பெறவோம் என்று விவசாயி முனைந்தால், எவ்வளவு சிபார்சு இருந்தாலும், நடைமுறை சட்டத்தின் காரணமாக மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் அவன் கடனைப் பெற முடியாமல் இருந்து வருகிறது. வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும், வக்கீலுக்கு அனுப்பி சொத்து பாத்தியதையில் எத்தனிகமான குறைபாடும் இல்லை என்ற சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். நிலத்தை மேற்பார்வை இட்ட சர்ட்டிபிகேட் தேவை என்று இப்படி எல்லாம் பல இடங்களுக்குச் சென்று வருவதால், நில அடமான வங்கி மூலமாக கடன் பெற நீண்ட காலம் ஆகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் வாங்க வேண்டுமானால் 25, 30 நாட்களுக்குள் பம்பு செட்டு கடன், உரக் கடன் எல்லாம் கிடைக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நில அடமான வங்கி வங்கி மூலம் கடன் பெற மனுச் செய்தால் கடன் கிடைக்க மூன்று மாதம் ஆகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறார்கள். அப்படி எந்தப் பகுதியிலாவது மூன்று மாதம் ஆகின்ற சங்கட நிலை இருந்தால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரலாம். கடன் விண்ணப்பம் வங்க 33 நாட்களுக்குள் கடன் உண்டு, இல்லை என்று பைசல் செய்துவிடவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருக்கிறது. குறைபாடு இருந்தால் நேரடியாகத் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : உதாரணமாக திருவள்ளூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கே. பி. தேசபிள்ளை என்பவர் திருவள்ளூர் நில அடமான வங்கியிடம் விவசாய கடன் கோரி சென்ற அக்டோபர் மாதம் முதல் வாரத்தில் விண்ணப்பம் கொடுத்து, அவருக்கு சென்ற மாதம் 26-ம் தேதிதான் (26-2-1969) ரூபாய் 3,000 கடன் கிடைத்தது. அதிலும் சங்கடம் என்னவென்றால், நில அடமான வங்கி கடன் கொடுத்தது என்றால் அதில் ஏறத்தாழ 3 சதவிகிதம் சிறு சேமிப்பு என்ற பெயரில் திரும்ப திருவள்ளூர்

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] 8th March 1969

கட்டுறவு அர்ப்பன் வங்கியில் கட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி ஞர்கள். நில் அட்மான வங்கி தரும் கடனுக்கு 8½ சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதே பணத்தில் 3 சதவிகிதத்தை திரும்ப சிறு சேமிப்புக்காக என்று வற்புறுத்தி திருவள்ளூர் கட்டுறவு அர்ப்பன் வங்கியில் கட்டும்போது, அதற்கு வட்டி 7½ சதவிகிதம்தான் தருகிறார்கள். ஆகவே 8½ சதவிகிதத்திற்கு அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்கி சிறு சேமிப்பு என்ற பெயரால் அதே சர்க்காருக்கு திரும்பத் தரும்போது 7½ சதவிகிதம் வட்டி தரப்படுகிறது என்னும்போது விவசாயிகளுக்கு அவன் கடன் வாங்கிய பணத்தை சேமிப்பதால் முக்கால் சதவிகித வட்டி நஷ்டத்திற்கு வங்கியில் போடவேண்டும் என்ற துர்பாக்கியம் இருக்கிறது. இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும், நீக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் மிகவும் வினயமாக வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இந்த பிளாக் டெவலப்மெண்டு அவுலகங்களில் கிராம சேவக் என்ற பெயரிலும், மற்ற பெயர்களிலும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விவசாயி. சுமாரான அளவுக்கு பயிர்செய்து கொண்டு வருகிறேன். 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட கிராம சேவக்குகளை பார்க்க முடியவில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்கு 2 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசில் ரெக்சர்க்கடிய அக்கிரிகல்சரல் ஆபீசர் அவருக்கு கீழ் இயங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி மற்றொரு அதிகாரி மாவட்ட விவசாய அதிகாரி (டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீசர்). ஒரு அதிகாரி சொல்வக்கடிய வேலைக்கு, நேர்முரணை வேலையை மற்றொரு அதிகாரி சொல்லுகிறார். அப்படிப்பட்ட காரணத்தால் எங்களால் சரிவர வேலை செய்ய முடியவில்லை என்று அங்கே இருக்கிற கிராம சேவக் சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட முறையில் விவசாய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இ.ஒ. (அக்ரிகல்சர்), விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். நான் அவரைப் பார்க்க முடிவதே இல்லை. ஏன் என்று கேட்டேன். அவர் நிறைய படிப்பு படித்த பிறகு, அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலை நான்கு தவற்றுக்கு நடுவில் உட்கார்ந்துகொண்டு லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் செய்ய வேண்டிய வேலையை, அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு-திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறான போக்காக விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி; இப்போது ஸிற்பனை அதிகாரியாக செயல்படுவது கிடையாது. அதற்கு பதிலாக கிளார்க் போட்டிருக்கிறோம். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று நோடியாக விவசாயிகளோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கிராமத்திற்கு செல்லுகிறபோது அவர்கள் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி என்று விவசாயி தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு வசதியாக காக்கி அரைக்கால் சட்டை, காக்கி அரைக் கை சட்டை அணிந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். 6 மாதத்திற்கு ஒரு

8th March 1969] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

முறை கூட பார்க்க முடிவதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது, 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் அவர் கிராமத்திற்கு போகிறார்களோ என்ற சந்தேகத்தை தருகிறது. எந்த கிராமத்திற்கு விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் வரவில்லை என்று தகவல் கொடுத்தால், அந்த கிராமத்திற்கு போக வேண்டிய அதிகாரி யார் என்று பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : நான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருவள்ளூர் தாலுக்காவில் உள்ள திருப்பாச்சூர் கிராமத்தில் 28 ஏக்கரா நிலத்தை சொந்தமாக பயிர் செய்கிறவன் : அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதுபோல், நான் சென்னைப் பட்டணத்தில் இருந்துகொண்டு விவசாயம் செய்கிறவன் என்று கருதினால் அது தவறு. அனேகமாக தினமும் நான் என்னுடைய கிராமத்திற்குச் செல்லுகிறேன். நிர்ப்பந்தமான வேலைகள் ஏற்படும் நேரத்தில் 2 நாட்களுக்கு ஒரு முறை போகின்றேன். மிக அதிகமான வேலை வந்துவிட்டது என்றால் 3 நாட்களுக்கு ஒரு முறை போகின்றேன். நானே நேரில் விவசாயம் செய்கிறேன். எனக்கு விவசாயத்தின் ஒவ்வொரு துறையும் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் என்னை மதித்து நான் விவசாயம் செய்யக்கூடிய கிராமத்திற்கு வந்து என்னுடைய நிலத்தில் பார்த்தால் நீண்ட நெடும் ஆண்டுகளாக என்னுடன் பழகிய அவர் என்னை சுலபத்தில் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. நான் முழுநேர விவசாயி என்ற அளவில் என்னுடைய உடை மட்டுமல்ல, சேறும் சகதியும் தலையிலிருந்து கால்வரை இருப்பதைக் கவனிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை சுய விளம்பரத்திற்காக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கை காய்த்து இருக்கிறதா?

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : தொட்டுப் பார்த்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும். அமைச்சர் கூறியது போல அரை கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு யாரும் வருவதில்லை. அங்கே இ.ஓ. (அக்ரிகல்சர்) வருவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த மாதிரி தாக்கீது எழுதி அனுப்பினால் விசாரணை செய்து, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி எந்தெந்த கிராமங்களுக்குப் போகாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய வசதியாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாக தெரிவித்தது பாராட்டத் தக்கதுதான். விவசாய அதிகாரி உதவி செய்யாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டியது அங்கத்தினருடைய கூடமை.

8th March 1969

திரு. டி. செ. பொன்னுவேலு : எழுதித் தருவதில் எனக்கு தயக்கம் இல்லை. அடுத்த நாள் எழுதித்தர ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் எந்த இடத்தில் எந்த விவசாயியை கேட்டாலும் அங்கே இ.ஒ. (அக்ரிகல்சர்) அல்லது கிராம சேவக்கோ வருவதில்லை என்று அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்லுவார்கள். அனைவருமே எழுதித் தர தயாராக இருப்பார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் சொல்லுவது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுவதுபோல் சொல்லுவதற்கு அல்ல. இன்றைய தினம் ஆளுநர் கட்சியாக காங்கிரசு கட்சி இருந்தால் நான் இவற்றை எல்லாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்க மாட்டேன். முச்சந்தியில் நின்று இவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி மக்களை அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்வதில் முனைந்திருப்பேன். ஆனால் இன்று நான் இவற்றை எல்லாம் இங்கே சொல்லுவதற்கு காரணம் இன்றைய சர்க்கார் கேட்கக்கூடிய சர்க்கார், கேட்டு செயல்படுத்தக்கூடிய சர்க்கார் என்று அறிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எனக்கு நூற்றுக்கு நூறு நம்பிக்கை இருக்கிறது. செய்யக்கூடிய உணர்வு இருக்கிறது. விழைவுகள் இருக்கிறது. ஆகவே செய்தே தீருவார்கள் என்ற உணர்ச்சியால் சொல்லுகிறேன். குறைகாண வேண்டும், குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற நினைப்பில் அல்ல. (அருள் கூர்ந்து தலைவர்கள் இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிடம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.)

அடுத்தாற்போல் விற்பனை வரி பற்றி. கம்மர்ஷியல் வரி பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விற்பனை வரி மூலம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு 60 கோடி, 65 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. மூப்பது வருடத்திற்கு முன்னால் புகுத்தப்பட்ட வரி, ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்று போடப்பட்ட வரி, இன்று 3 சதவிகிதம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த வரி கன்சுமர்ஸ் (consumers) பேரில் போடும் வரி அன்றைய தினம் 4 கோடி கன்சுமர்ஸ் மதராஸ் பிரசிடென்சியில் இருந்தார்கள். இன்றைக்கும் அதே 4 கோடி இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்று இருந்தது இன்றைய தினம் 3 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், அப்போது 10 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி மூலம் வருவாய் வந்திருந்தால், இன்று 60 கோடி ரூபாய் வருவாய் வரவேண்டும்.

அன்றைய தினம் இருந்த விலைவாசியைப் போல் இன்று பத்தா பன்னிரண்டு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால், வரியும் 10, 12 மடங்கு உயர்ந்து இருக்க வேண்டும். பலவகை கை முனை என்றெல்லாம் இருப்பதால் பாதிக்கு மேல் போகவேண்டும். எனவே விற்பனை வரி 300 கோடியாக இருக்கும் என்று சாதாரண லேமேன் என்ற முறையிலே இதைப்பற்றி கணக்கிடுகிறேன்.

இன்றைய தினம் அமைச்சு கணக்குகள் வைக்கிறார்கள். முதல் கணக்கில் சர்க்காரின் ரயில் மூலமோ வீமான மூலமோ

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

அல்லது பஸ்ஸின் மூலமோ புகச் செய்யப்பட்டு கொண்டு வாக்கடிய பண்டங்களுக்கு மட்டுந்தான் கணக்குகள் ஒழுங்காக எழுதப்படுகின்றன. மற்றவை அனாமத்தாக இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையிலே கவனிக்கவேண்டும் என்று விளையமாகவும் பணிவாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு சர்க்கார் இன்றைய தினம் பயன்படுத்தி வருகிற சீரணியை பயன்படுத்துவோமானால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். நேரம் அதிகமாகிறது என்பதை உணர்கிறேன்.

நமக்கு பணம் போதவில்லை என்று சொல்கிறோம். அதற்கு டெல்லியை நோக்கி கேட்கிறோம். தர மறுக்கிறார்கள். பல்வேறு விவகாரங்களிலே டெல்லியில் குறுக்கீடுகள் நமக்கு கேவலமாகவும், இழிவாகவும் இருக்கின்றன. இங்கே டார்ப்பிடோ ஜனர்த்தனம் அவர்கள், தங்கபாண்டியன் அவர்கள், அந்த சபையிலே இருக்கிற கொளத்தூர் கோதண்டமூர்த்தி, ஏ. எம். ராஜாவும், பணகுட்டி இராமச்சந்திரனும் பேசியதைப்பற்றி எல்லாம் நல்லவாழர்த்தி போன்றவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசலாமா, அண்ணா அவர்களுக்கு இது எல்லாம் சரியா என்று கேட்பது நமக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் தலைவர் அவர்களே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை போல நாட்பே பிரிவினையைத்தான் முன்னேற்றக் கழகம் 1963-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-ஆம் நாள் தேர்ந்தெடுத்த ஆனால் அதற்குரிய அடிப்படையான காரணங்கள் இன்னமும் மாறவில்லை, நீக்கப்படவில்லை, உணர்வுகள் அதே நிலையில் இருந்து வருவதை நாம் மறத்தால் காலம் நம்மைக் கவனிக்கத் தூண்டும், கவனிக்க வைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என் பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்னால் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே உள்ளவர்களை நீங்கள் நிர்ப்பந்தித்தால் இந்த உணர்வை அடித்தளத்திற்கு சேர்த்துவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதனாலேயே 4 கோடி தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளையெல்லாம் நீங்கள் சட்டங்கள் போட்டு மாற்றிவிட வேண்டும் என்று நினைத்தால் அது வெறும் பகற் கனவாகவே முடியும் என்பதை எச்சரிக்கிறேன். இன்றைய தினம் பேசுபவர்கள் வேண்டுமானால் முச்சந்தியிலே நின்றுகொண்டு பேசுவார்கள். ஆனால் இதே நிலைமை நீடித்தால், தலைவர் அவர்களே, வருங்கால சமுதாயம் இதைப்பற்றி பேசக்கூடிய இளம் சிறார்கள் இங்கே இப்படி நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கமாட்டார்கள். எந்தக் காடுகளிலோ இருப்பார்கள். எந்த மலைக் குகையிலேயோ ஆயுதங்கள் தயாராகும். அவர்கள் சார்பிலே நான் உங்களிடையே சிவப்பு விளக்காக எச்சரிக்கிறேன் என்று தெரிவித்து, நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN (Thiru S. Jayarama Reddiar): The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 10th March 1969.

The House then adjourned.